

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Fakulta ekonomická
Katedra ekonomiky

Bakalářská práce

Majetková a kapitálová struktura podniku

Vypracovala: Simona Žáčková
Vedoucí práce: Ing. Zdeněk Kučera, Ph.D.

České Budějovice 2016

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Fakulta ekonomická
Akademický rok: 2013/2014

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Simona ŽÁČKOVÁ**
Osobní číslo: **E12191**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Účetnictví a finanční řízení podniku**
Název tématu: **Majetková a kapitálová struktura podniku**
Zadávací katedra: **Katedra ekonomiky**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem bakalářské práce je provedení analýzy majetkové a kapitálové struktury v konkrétních podmínkách vybraného podniku a posouzení úrovně řízení těchto stránek podnikání.

Metodický postup:

1. Význam a úloha majetku a zdrojů jeho finančního krytí v podnikatelské činnosti, jejich řízení a hodnocení v podniku. Využití finančních poměrových ukazatelů při analýze majetku a kapitálu podniku.
2. Analýza majetkové struktury, zhodnocení vybavenosti, úrovně, aktivity a likvidity podnikového majetku ve vybraném podniku a jejich vývoje v posledních třech až pěti letech.
3. Analýza kapitálové struktury, stupně zadluženosti, struktury dluhů a jejich vývoje ve sledovaném období.
4. Finanční analýza jako nástroj řízení majetku a kapitálu.
5. Posouzení úrovně řízení majetku a kapitálu a jejího vlivu na efektivnost hospodaření podniku.

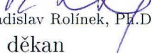
Rozsah grafických prací:
Rozsah pracovní zprávy: 40 - 50 stran
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná

Seznam odborné literatury:

Synek, M., et al. (2011). Manažerská ekonomika. Praha: Grada.
Kislíngrová, E., et al. (2010). Manažerské finance. Praha: C. H. Beck.
Synek, M., Kopkáně, H., & Kubálková, M. (2009). Manažerské výpočty a ekonomická analýza. Praha: C. H. Beck.
Kovanic, P., & Kovaníková, D. (1999). Poklady skryté v účetnictví. D. 2, Finanční analýza účetních výkazů. Praha: Polygon.
Grúnwald, R., & Holečková, J. (2007). Finanční analýza a plánování podniku. Praha: Ekopress.
Higgins, R. C. (2012). Analysis for Financial Management. New York: McGraw-Hill/Irwin.

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Zdeněk Kučera, Ph.D.
Katedra ekonomiky

Datum zadání bakalářské práce: 12. března 2014
Termín odevzdání bakalářské práce: 30. dubna 2016

doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 13 (II)
370 05 České Budějovice

doc. Ing. Ivana Faltová Lejtmanová, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 30. listopadu 2015

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svoji bakalářskou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to – v nezkrácené podobě/v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Ekonomickou fakultou – elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem a odhalování plagiátů.

10. 4. 2016

.....

podpis

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucímu práce panu Ing. Zdeňkovi Kučerovi, Ph.D. za vedení bakalářské práce. Děkuji také zaměstnancům a vedení společnosti Apoly s.r.o. za poskytnuté informace a materiály.

Obsah

1	Úvod	3
2	LITERÁRNÍ PŘEHLED	4
2.1	Majetková struktura podniku	5
2.1.1	Klasifikace podnikového majetku	5
2.1.2	Vybavenost, úroveň a využití podnikového majetku	9
2.2	Kapitálová struktura podniku	10
2.2.1	Klasifikace podnikového kapitálu	10
2.2.2	Optimalizace kapitálové struktury	12
2.2.3	Čistý pracovní kapitál	13
2.3	Řízení majetkové a kapitálové struktury podniku	14
2.3.1	Finanční analýza	14
2.3.2	Poměrová analýza	16
2.3.3	Ukazatele likvidity	17
2.3.4	Ukazatele aktivity	19
2.3.5	Ukazatele zadluženosti	20
2.3.6	Ukazatele rentability	21
2.3.7	Ukazatele tržní hodnoty podniku	22
3	METODIKA	23
3.1	Analýza struktury a vývoje majetku a kapitálu	23
3.1.1	Analýza struktury	23
3.1.2	Analýza vývoje	23
3.1.3	Analýza tvorby pracovního kapitálu	23
3.2	Analýza vybavenosti a úrovně majetku	24
3.3	Analýza poměrových ukazatelů	24
3.3.1	Ukazatele likvidity	24
3.3.2	Ukazatele aktivity	24

3.3.3	Ukazatel zadluženosti	25
3.3.4	Ukazatel rentability	25
4	CHARAKTERISTIKA PODNIKU	26
5	ANALÝZA MAJETKOVÉ A KAPITÁLOVÉ STRUKTURY PODNIKU.....	28
5.1	Analýza majetkové struktury a její vývoj	28
5.2	Analýza kapitálové struktury a její vývoj.....	34
5.2.1	Analýza tvorby pracovního kapitálu.....	38
5.3	Analýza vybavenosti a úrovně podnikového majetku.....	39
5.4	Analýza poměrových ukazatelů	40
5.4.1	Analýza likvidity.....	40
5.4.2	Analýza aktivity	41
5.4.3	Analýza zadluženosti	42
5.4.4	Analýza rentability	43
6	ZÁVĚREČNÉ HODNOCENÍ.....	44
7	ZÁVĚR	47
8	SUMMARY	48
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	49
	SEZNAM TABULEK	
	SEZNAM GRAFŮ	

1 Úvod

Pro zpracování bakalářské práce bylo vybráno téma Majetková a kapitálová struktura podniku ve firmě Apoly, s.r.o. Informace potřebné k vypracování, byly získány od jednatele firmy. V bakalářské práci byly využity vlastní zkušenosti, získané v rámci brigád v této firmě.

Kterýkoliv podnik, jenž se rozhodne zahájit svou ekonomickou činnost, musí vlastnit dostatečné množství hmotného a nehmotného majetku, který je nutný k jeho činnosti. K získání takového majetku je zapotřebí vlastnit dostatek finančních zdrojů.

Každý podnik by měl mít určité resumé o tom, jak si vede a jak efektivně využívá prostředky ke své činnosti. Takový přehled podává majetková a kapitálová struktura podniku. K tomu, aby se mohla takováto struktura provést je zapotřebí, mít k dispozici dostatek potřebných údajů. Tyto údaje nalezneme v jednotlivých ročních účetních závěrkách podniku, především v rozvaze a výkazu zisku a ztrát.

Cílem této práce je analýza majetkové a kapitálové struktury podniku Apoly, s.r.o. prostřednictvím zvolených metod a ukazatelů.

K vypracování bakalářské práce, především její teoretické části, byly využity odborné knihy a znalosti získané ve škole.

První část bakalářské práce se věnuje celé problematice majetkové a kapitálové struktury po stránce teoretické v obecné rovině. V této kapitole je pozornost věnována užším pojmům. Pojednává o jednotlivých metodách a ukazatelích, aby byl vytvořen základ pro praktickou část bakalářské práce.

Praktická část bakalářské práce nejprve stručně charakterizuje podnik Apoly, s.r.o. Na to navazuje vlastní analytická část, kde je posouzen majetek podniku, jeho struktura a vývoj. Dále následuje analýza poměrových ukazatelů. Poslední částí je závěrečné zhodnocení majetkové a kapitálové struktury.

2 LITERÁRNÍ PŘEHLED

Práce a soukromé podnikání poskytují lidem zpravidla dvě podstatné věci. Jsou to peníze a spokojenost z vlastní práce. Někteří podnikatelé upřednostňují peníze, druzí dávají přednost dobrému pocitu ze zajímavé práce nebo uznání okolí (Doucha, 1996).

Podnikání je podle obchodního zákoníku definováno jako soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku. Podnikáním se podnikatel snaží svými výrobky a službami uspokojit potřeby zákazníků. Podle obchodního zákoníku je podnik soubor hmotných, osobních a nehmotných složek podnikání. K podniku patří věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které náleží podnikateli, a které slouží k provozu podniku (Synek, 2000). Při zakládání podniku je důležité, jakou zvolíme právní formu podnikání. Výběr této formy závisí na podnikateli.

Jestliže podnikatel začne podnikat, je typické, že vloží do podnikání nějaký kapitál. A to kapitál vlastní nebo cizí. Synek (2003) uvádí, že majetek vyjadřuje „co podnik vlastní“ a kapitál „komu to patří“. Velikost tohoto kapitálu závisí na tom, v čem podnikatel podniká a také na jeho rozsahu. Podnikatel usiluje o zhodnocení kapitálu, který do podnikání vložil, zejména ten vlastní (Synek, 2000).

Podle Marka (2009) je podnikových cílů více a ne pouze maximalizace zisku. Základním cílem je maximalizace tržní hodnoty podniku. Dále jsou cíle sekundární, mezi které patří maximalizace interních finančních zdrojů, zajištění likvidity a ostatní finančně obtížně vyjádřitelné cíle ze sféry personalistiky, obchodu, výzkumu a vývoje a další. Mezi terciární cíle patří maximalizace zisku, odpisů a ostatních interních finančních zdrojů.

Podnik ke svému chodu potřebuje nějaký majetek a také zdroje (kapitál), pomocí nichž majetek pořídí. Tyto údaje jsou zachyceny v rozvaze, která podává přehled o stavu majetku podniku a zdrojích financování tohoto majetku, tedy o aktivech a pasivech. V podniku by měla platit rovnost a to taková, že by podnik měl mít stejně majetku, jako zdrojů to znamená, že aktiva by se měla rovnat pasivům. Platí tedy bilanční rovnost (Kislingerová, 2007).

2.1 Majetková struktura podniku

2.1.1 Klasifikace podnikového majetku

„Majetkem podniku (v našem obchodním zákoníku se používá výraz „obchodní majetek“) se rozumí souhrn všech věcí, peněz, pohledávek a jiných majetkových hodnot, které patří podnikateli a slouží k jeho podnikání“ (Synek, 2003 s. 111). Tento majetek se skládá ze dvou skupin:

- dlouhodobý majetek, nazývaný též jako investiční majetek a v rozvaze jsou to stálá aktiva
- oběžný majetek, v rozvaze nazývaný oběžná aktiva.

Dále je na straně aktiv položka, která se nazývá časové rozlišení.

Dlouhodobý majetek, je majetek, který slouží podniku delší dobu (zpravidla to bývá déle než 1 rok) a tvoří podklad pro jeho majetkovou strukturu. Tento majetek tedy není získáván se záměrem dalšího prodeje. Dlouhodobý majetek obsahuje: dlouhodobý hmotný majetek, dlouhodobý nehmotný majetek a dlouhodobý finanční majetek (Synek, 2003).

Dlouhodobý hmotný majetek je charakterizován těmito znaky: fyzickou (hmotnou) podstatou, dlouhodobostí používání, která je delší než jeden rok, a dosažením určité výše ocenění, kterou vymezí sama účetní jednotka s přihlédnutím především k principu významnosti a věrného a poctivého zobrazení. Aby byl majetek zařazen do dlouhodobého hmotného majetku, v zákoně o daních z příjmů je určena hranice nad 40 000 Kč. Majetek, který nespĺňuje tuto hranice, avšak splňuje podmínku dlouhodobosti, nazýváme drobný hmotný majetek. Do dlouhodobého hmotného majetku se řadí především:

- pozemky
- stavby
- samostatné movité věci a soubory movitých věcí (stroje, dopravní prostředky atd.)
- pěstitelské celky trvalých porostů
- dospělá zvířata a jejich skupiny
- jiný dlouhodobý hmotný majetek (umělecká díla).

Do tohoto majetku se bez ohledu na jeho dobu používání či na jeho cenu vždy zahrnují pozemky, budovy, stavby, patří sem i byty a nebytové prostory, pokud to jsou samostatné celky (Štohl & Klička, 2011). Dlouhodobý hmotný majetek se člení na movitý a nemovitý majetek. Movitý majetek (neboli movitosti) můžeme přemísťovat (výrobní zařízení, stroje atd.) a nemovitý majetek (neboli nemovitosti) nemůžeme přemísťovat – je svázaný s půdou (budovy, pozemky (Synek, 2000)).

Dlouhodobý nehmotný majetek je charakterizován tím, že má nehmotnou povahu, to znamená, že je to majetek, který nemůžeme uchopit. Doba jeho používání je delší než jeden rok. V zákoně o daních z příjmů je uveden limit pro zařazení do dlouhodobého nehmotného majetku 60 000 Kč. Do tohoto majetku patří zejména zřizovací výdaje (jsou to výdaje, které souvisí se zřízením – založením nového podniku). Mezi tyto výdaje patří například notářské a soudní poplatky, různé úřední výlohy atd. Dále do dlouhodobého nehmotného majetku patří software, ocenitelná práva (licence, výsledky duševní tvořivé činnosti atd.) a goodwill (jedná se o rozdíl mezi kupní cenou a cenou stanovenou na základě znaleckého ocenění). Ocenit tento majetek není jednoduché. Naopak sem nepatří průzkumy trhu, plány rozvoje, znalecké posudky, certifikace systému jakosti nebo návrhy reklamních a propagačních akcí (Štohl, 2010).

V průběhu používání dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku dochází k jeho opotřebení (kromě pozemků, uměleckých děl atd.), a to buď k opotřebení morálnímu (způsobeno zastaráváním majetku a technickým pokrokem – zlepšování i zlevňování majetku) nebo k fyzickému (způsobeno užíváním majetku – snižování výkonnosti, spolehlivosti, ale i vlivem prostředí (Krutina & Novotná, 2009)). Opotřebení dlouhodobého majetku se vyjadřuje odpisy. Souhrn odpisů od začátku odepisování se nazývají oprávky. Formou odpisů se přenáší pořizovací cena majetku do nákladů podniku. Odpisy patří mezi fixní náklady (nemění se s objemem výroby), a proto by měl mít podnik tolik majetku, kolik je nezbytně nutné, a měl by tento majetek (hlavně stroje) dostatečně využívat (Kislingerová, 2007). Dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek je možno opatřit koupí, vytvořením vlastní činností, bezúplatným nabytím, vkladem společníka, formou finančního leasingu a přeřazením z osobního užívání do podnikání. Takto opatřený majetek se oceňuje pořizovací cenou, vlastními náklady nebo reprodukční pořizovací cenou.

Dlouhodobý finanční majetek je charakterizován dlouhodobým držením (déle než jeden rok). Podnik může umístit peněžní prostředky tohoto majetku tak, aby mu přinesly co nejvyšší výnos. Patří sem především majetkové podíly v jiném podniku, cenné papíry majetkové povahy (akcie, dluhopisy), dlužné cenné papíry (dluhopisy), poskytnuté půjčky a ostatní dlouhodobý finanční majetek (vklady na termínovaných účtech (Štohl & Klička, 2011)).

Podle Synka (2003) a dalších autorů oběžný majetek, nazývaný též jako provozní, krátkodobý, provozovací, v rozvaze pojmenovaný jako oběžná aktiva se v podniku vyskytuje v různých podobách: věcná a peněžní. Do věcné formy zahrnujeme zásoby materiálu, nedokončenou výrobu, hotové výrobky a do peněžní formy patří peníze na účtech v bankách, peníze v pokladně a pohledávky. Oběžný majetek je stále v pohybu „obíhá“, proto se tak nazývá. Za peněžní prostředky se pořídí výrobní zásoby, které se přemění na nedokončenou výrobu, z té se stanou hotové výrobky, za hotové výrobky získáme pohledávky a za pohledávky opět peníze. Tento majetek se obrací velice rychle, čím rychleji se obrátí, tím podniku přinese větší zisk. Pomocí oběžného majetku (zejména penězi) hradíme závazky (dluhy) podniku. Pokud podnik nemá dostatek peněžních prostředků, musí na úhradu svých závazků použít ostatní oběžný majetek, popřípadě stálá aktiva – to ale vede často k zániku podniku. Valach (1999) uvádí, že mezi funkce oběžného majetku patří vnitřní funkce, to znamená zajišťování hladkého, bezporuchového koloběhu majetku a kapitálu podniku. Zajištění potřebné platební schopnosti podniku tj. likvidní funkce. Část oběžného majetku se používá jako rezerva pro krytí různých rizik např. kolísání v dodávkách materiálu tj. rezervní funkce. Oběžný majetek funguje jako krytí (záruka) závazků podniku tj. záruční funkce. Pomocí oběžného majetku uskutečňují podniky ekonomické a finanční vztahy ke svému okolí: dodavatelům, zaměstnancům nebo odběratelům tj. vnější funkce.

V rozvaze je oběžný majetek seřazen podle likvidnosti a to, od nejméně likvidního k nejlikvidnějšímu majetku. Nejméně likvidní jsou zásoby (Kislingerová, 2007). Zásoby jsou majetek, který podnik drží za účelem prodeje, nebo za účelem spotřeby ve výrobním procesu, nebo také při poskytování služeb. Rozeznáváme tři druhy zásob. Materiál, do něhož patří suroviny, pomocné látky, provozovací látky, náhradní díly, obaly, další movité věci s dobou použitelnosti do jednoho roku a drobný hmotný majetek. Dalším druhem zásob jsou zásoby vytvořené vlastní činností, které

zahrnují nedokončenou výrobu, polotovary vlastní výroby, hotové výrobky a zvířata. Posledním druhem zásob je zboží, které se pořizuje za účelem dalšího prodeje (Kislingerová, 2007; Štohl 2010). Další složkou oběžného majetku jsou pohledávky. Rozlišujeme pohledávky krátkodobé (do jednoho roku) a pohledávky dlouhodobé (nad jeden rok). “ *Pohledávka představuje právo jedné či více osob (věřitelů) na určité plnění ze strany jiné osoby či jiných osob (dlužníků)*“ (Marek, 2009 s. 333). Poslední složkou oběžného majetku je krátkodobý finanční majetek, který je nejlikvidnější. Patří do něj peněžní prostředky, které jsou v hotovosti nebo na bankovních účtech. Krátkodobým finančním majetkem jsou také cenné papíry (Růčková & Roubíčková, 2012).

Oběžný majetek se používá k úhradě dluhů (závazků) podniku. Podnik hradí své závazky zejména penězi. Pokud nemá peníze, použije k úhradě závazků ostatní oběžný majetek. To však vede k zániku podniku. Důležité je stanovit výši oběžného majetku. Optimální výši tohoto majetku se rozumí taková výše, která zabezpečuje obvyklý chod podniku s co nejnižšími náklady. Nejedná se o minimální výši, která je dána souborem technických činitelů (např. délkou výrobního cyklu, velikostí výrobní dávky, typem výroby, možnostmi zásobování, šíří vyráběného sortimentu, druhem zpracovávaných materiálů), avšak také požadavky odběratelů na dodávky výrobků, nutností mít pohotovost peněžní prostředky k zaplacení splatných závazků a mimořádných nákupů materiálů nebo nepředvídatelných výdajů apod. Jestliže se tedy navrhuje výše každé položky oběžného majetku, je třeba, aby tomu manažeři věnovali pozornost (Synek, 2000).

Schopnost jednotlivých aktiv transformovat se rychle, s nízkými náklady a bez větších ztrát na peněžní prostředky nazýváme jako jejich likvidnost. Nejlikvidnějším majetkem jsou peníze, naopak nejméně likvidní jsou budovy a stroje. Likvidita je podmínkou pro finanční rovnováhu podniku. V případě, že je podnik ustavičně nelikvidní, jedná se o platební neschopnost. Tento stav nastane, když podnik není schopný hradit dluhy v době jejich splatnosti (Buchta, 2002).

Poslední skupinou aktiv je časové rozlišení. Patří sem náklady příštích období (např. předem placené nájemné) a příjmy příštích období. Jsou to výnosy, které nebyly dosud přijaté (např. plnění pojistných smluv (Kislingerová, 2007)).

Majetková struktura podniku je dána nejen odvětvím a typem podniku (v obchodním podniku převažují zásoby zboží, v atomové elektrárně investiční majetek),

ale i finanční politikou podniku. Pokud má v podniku převahu investiční majetek, jedná se o podniky investičně intenzivní. Jsou to např. teplárny, doly, elektrárny. V případě, že převládá oběžný majetek, mluvíme o podnicích provozně intenzivních. Takové jsou např. obchodní podniky, banky, potravinářské podniky (Synek, 2000).

2.1.2 Vybavenost, úroveň a využití podnikového majetku

Vybavenost podává přehled, s jakou výší dlouhodobého majetku v přepočtu na jednoho pracovníka podnik hospodařil (Plátová, 2010). Hlavním ukazatelem, který hodnotí vybavenost podniku je technická vybavenost práce. Ten se získává poměrem stálých aktiv a počtu pracovníků společnosti. Musí být však bráno v úvahu, zda se při výpočtu bude vycházet ze zůstatkové, nebo pořizovací ceny dlouhodobého majetku. Jelikož zůstatkovou cenu ovlivňuje metoda odpisování, odpisová sazba, či doba odpisování, je moudřejší do čitatele zlomku dosazovat cenu pořizovací. Tato metoda nezohledňuje existenci odepsaného, ale pouze evidovaného a fungujícího majetku.

Důležité je sledovat i stupeň opotřebení podnikového majetku (Blažková, 2008). Peněžně se stupeň opotřebení hmotného a nehmotného majetku za určité období vyjadřuje odpisy. Jejich úkolem je zabezpečit přenos ceny do nákladů a tím postupně snižovat jeho výši v bilanci aktiv a zajistit jeho obnovu. Průběh opotřebení odpisy vyjadřují pouze zjednodušeně, jelikož nelze přesně zachytit skutečnou míru opotřebení daného majetku. Ta je závislá na omezení a ztrátě funkčnosti vlivem používání a opotřebování ve výrobním procesu, ale také souvisí s technickým pokrokem, který způsobuje zastarávání. Je zapotřebí odvozovat odpisy od tzv. ekonomické životnosti, která má respektovat jak fyzické, tak morální opotřebení strojů a zařízení (Valach, 1999).

Měřítkem využití podnikového majetku je ukazatel, který nazýváme obrat celkových aktiv. Jeho výpočet provedeme jako tržby dělené celkovými aktivy. Tento ukazatel určuje, kolikrát za rok tržby pokrývají aktiva podniku. Jeho funkcí je charakterizovat intenzitu využívání aktiv. Také vypovídá o rentabilitě, jelikož srovnává tržby podniku s jeho aktivy. Hodnota tohoto ukazatele by měla být co nejvyšší. Kdyby hodnota dosahovala příliš nízké úrovně ve srovnání s odvětvovým průměrem, vypovídalo by to o tom, že podnikatelská aktivita je nízká. Reakcí na nízké hodnoty by měl podnik buď zvýšit tržby, prodat určitou část majetku, nebo zkombinovat obě možnosti dohromady (Synek, 2000).

2.2 Kapitálová struktura podniku

2.2.1 Klasifikace podnikového kapitálu

Synek (2003, s. 114) uvádí: „*Kapitálovou (finanční) strukturou podniku rozumíme strukturu zdrojů (původ, pramen), z nichž majetek podniku vznikl.*“ Pokud sám podnikatel nebo skupina podnikatelů vloží kapitál do podniku, jedná se o vlastní kapitál. O cizí kapitál se jedná v případě, pokud kapitál do podniku vložil věřitel (může to být např. banka). Celková velikost podnikového kapitálu je závislá na mnoha podmínkách, hlavně na:

- velikosti podniku (ta by měla být optimální, platí, že čím je podnik větší, tak požaduje větší kapitál),
- míře mechanizace a automatizace (čím bude vyšší využití techniky, tím větší bude kapitál)
- na rychlosti obratu kapitálu (čím rychlejší bude obrat, tím bude potřeba méně kapitálu)
- na organizaci prodeje (vlastní prodejní síť uplatňuje nárok na větší kapitál než prodej přes obchodní společnost (Sedláček, 2011)).

Každý podnikatel by měl mít v podniku takovou výši kapitálu, jakou potřebuje. Podnik je překapitalizován, jestliže vlastní moc kapitálu. To vede k tomu, že využití kapitálu je neehospodárné. Příkladem může být akciová společnost, která vydala více akciového kapitálu než je možno efektivně využít. Ve výsledku není akciová společnost schopna vydělat tolik zisku, aby akcionáři obdrželi požadovanou výši výnosu ze zisku. Jestliže má podnik málo kapitálu, může to přivodit závady v chodu podniku. V tomto případě se jedná o podkapitalizování podniku. Příkladem je podnik, který se nachází v expanzi a rychle zvyšuje výrobu a prodej. To má za následek nárůst aktiv, která nejsou kryta nezbytnými finančními zdroji. Dochází k zadlužování podniku u svých dodavatelů a tímto krátkodobým cizím kapitálem si zajišťuje také dlouhodobý majetek. A takto se podnik ocitne v platební neschopnosti, která vede k jeho zániku. (Synek, 2003).

Podnikový kapitál je tvořen ze dvou hlavních částí a to z vlastního a cizího kapitálu, nazývanými též jako pasiva. Dále pasiva obsahují časové rozlišení (ostatní pasiva).

Vlastní kapitál je takový kapitál, který přísluší majiteli podniku. Tento kapitál se mění a to podle toho, jakých dosáhne podnik výsledků hospodaření v příslušném

období. Vlastní kapitál je složen ze základního kapitálu, kapitálových fondů, fondů ze zisku a nerozděleného zisku (Synek, 2000).

Hlavní položkou vlastního kapitálu je základní kapitál, který je tvořen jak peněžitými, tak nepeněžitými vklady společníků. Základní kapitál (dále jen ZK) mají povinnost vytvářet společnosti s ručením omezeným (dále jen s.r.o.), akciové společnosti (dále jen a.s.), komanditní společnosti (dále jen k.s.) a družstva. Minimální výše ZK u s.r.o. je 1 Kč, u a.s. 2 mil. Kč, který je rozvržený na určitý počet akcií. Družstva mají minimální výši ZK 50 000 Kč a k.s. 5000 Kč.

Kapitálové fondy vznikají z kapitálových vkladů (např. dotací, darů) avšak nenavyšují ZK. Patří sem hlavně emisní ážio. Jedná se o rozdíl mezi emisní hodnotou a nominální hodnotou akcie (Sedláček, 2011).

Do fondů ze zisku patří fondy, které se vytvářejí na základě vlastního rozhodnutí společnosti (např. sociální fond). Dříve do něj patřil rezervní fond, který musely do roku 2013 povinně vytvářet s.r.o. a a.s. Jeho úlohou bylo krýt ztráty a potlačit nepříznivý vývoj hospodaření společnosti (poratal.pohoda.cz, 2014).

Nerozdělený zisk je ta část zisku po zdanění, která zůstane v podniku, není rozdělena mezi majitele a slouží k dalšímu podnikání (Synek, 2000).

Významným zdrojem financování podniků je také cizí kapitál. Většina podniků se bez něj neobejde. Cizí kapitál je dluh, který byl podniku zapůjčen na určitou dobu. Za poskytnutí těchto zdrojů se platí cena, nazývaná úrok. Tento úrok je pro podnik nákladem a pro věřitele výnosem. Cizí zdroje se skládají z rezervy, dlouhodobých a krátkodobých závazků, bankovních úvěrů a finančních výpomocí.

Úkolem rezerv je chránit podnik před neočekávanými výkyvy v hospodaření. Podnik je tedy vytváří tehdy, pokud předpokládá v budoucnu rozsáhlý jednorázový výdaj, který by mohl mít špatný vliv na hospodaření podniku (Kislingerová, 2007).

Mezi dlouhodobé závazky patří závazky, které jsou delší než jeden rok. Zahrnují se do nich emitované dluhopisy, zálohy od odběratelů nebo směnky k úhradě. Naopak krátkodobé závazky jsou závazky vůči dodavatelům kratší než jeden rok. Patří sem například závazky vůči institucím, zaměstnancům, dále krátkodobé zálohy od odběratelů nebo směnky k úhradě.

Bankovní úvěry obsahují krátkodobé úvěry se splatností kratší než jeden rok a dlouhodobé úvěry se splatností delší než jeden rok. Dále zahrnují i úvěry na eskontované směnky. Do finančních výpomocí patří komerční cenné papíry, vydané krátkodobé obligace a další.

Další částí pasiv je časové rozlišení, které zahrnuje výnosy příštích období (např. předplatné) a výdaje příštích období (např. nájemné), které je placené zpětně (Valach, 1999).

2.2.2 Optimalizace kapitálové struktury

Stručný přehled jednotlivých teorií :

Jednotlivé teoretické přístupy jsou v odborné literatuře velmi dobře zpracovány. Jedná se především o tyto teorie:

- Klasická (tradiční),
- Hierarchického pořádku,
- Modigliani-Millera,
- Kompromisní.

Klasická (tradiční) teorie optimalizace kapitálové struktury podniku vychází z minimálních průměrných nákladů kapitálu podniku a za optimální kapitálovou strukturu považuje složení kapitálu podniku, kde jsou průměrné náklady kapitálu minimální (Hrdý, 2010).

Teorie hierarchického pořádku není tak úplně teorií, ale snaží se vysvětlit chování jednotlivých firem v oblasti optimalizace kapitálové struktury na základě empirických výzkumů. V praxi je běžné, že manažeři, kteří mají klíčový vliv na otázku optimalizace kapitálové struktury, dávají přednost financování z interních zdrojů při stabilní dividendové politice. Až na druhém místě je potom financování dluhem, úvěrem, nebo emisemi dluhopisů a až na posledním místě je využívána emise akcií či vlastní externí kapitál (Valach 2005).

Dvojice Modigliani-Miller představuje dva teorémy z let 1958 – 1963, které jsou mnohdy chybně zaměňovány za dvě tvrzení. První z nich říká, že tržní hodnota firmy je nezávislá na složení podnikového kapitálu a odvíjení se pouze od různého složení podnikových aktivit. Předpokládali dokonalé kapitálové trhy a nedaňové

prostřední. Ve druhém teorému již připustili existenci daní a tvrdili, že firma by se měla co nejvíce zadlužovat, aby využila úrokový daňový štít (Hrdý, 2010).

U kompromisní teorie dochází k optimálnímu zadlužení v bodě vyrovnaní pozitivního působení úrokového daňového štítu a nákladů finanční tísně. Tato teorie je založena na podobném principu jako teorie klasická, rozdíl je, že navíc zdůrazňuje vliv výše a stability podnikového zisku a charakteru dlouhodobých aktiv. Tím je myšleno, že zadlužovat by se měly hlavně firmy, které mají stabilní zisky a větší podíl hmotných aktiv (Hrdý, 2010).

K nejvýznamnějším problémům formování finanční struktury podniku je určení vlastního a cizího kapitálu (Valach, 2005). Poměr mezi nimi závisí na nákladech spojených s jeho pořízením a je odlišný u různých podniků. Důležité je odvětví, ve kterém podnik pracuje, na struktuře majetku, na subjektivním postoji podnikatele, na výnosnosti podniku a na stabilitě tržeb a zisku (Synek, 2003).

Náklady se odvíjejí dle splatnosti kapitálu a rizika jeho použití z hlediska uživatele a věřitele. V případě, že je kapitálová struktura optimální, celková hodnota podniku dosahuje svého maxima. Podle klasického (tradičního) přístupu, který převládá ve většině podniků, se za optimální kapitálovou strukturu považuje takové složení dlouhodobého kapitálu podniku, kde jsou průměrné náklady kapitálu minimální (Valach, 2005).

2.2.3 Čistý pracovní kapitál

Složkou pracovního kapitálu jsou veškeré položky hotovostního cyklu (lze je najít v aktivech rozvahy). Pracovní kapitál zahrnuje zásoby, pohledávky a finanční majetek. Přesněji řečeno pracovní kapitál tedy představuje tu část dlouhodobého kapitálu, která slouží k financování oběžných aktiv. Po odečtení pasivní složky hotovostního cyklu (krátkodobých závazků) se vypočítá čistý pracovní kapitál (Kislingerová, 2007; Fotr, 1999). Mnohdy se také označuje jako provozovací kapitál nebo provozní kapitál. Tento ukazatel je neobyčejný tím, že v podstatě souvisí s financováním oběžného majetku. Tato činnost obsahuje dvě základní úlohy:

- zvolit vhodný způsob financování oběžných aktiv,
- stanovit optimální výši položek oběžných aktiv a zjistit jejich celkovou sumu.

Skladba oběžných aktiv je hodně pestrá, jednotlivé složky jsou odlišně výnosné, rizikové a likvidní. Celková vázanost kapitálu ve věcných formách oběžných aktiv se označuje jako kapitálová potřeba. Finanční vedení podniku má zajistit, aby vybralo pro uspokojení potřeby oběžných aktiv vhodné vlastní i cizí zdroje. Pokud by bylo peněžních prostředků nadbytek, měly by se umístit například do krátkodobých cenných papírů nebo do finančních investic a podobně. Ovšem mělo by se dbát na zajištění likvidity podniku (Kovanicová & Kovanic, 1997).

2.3 Řízení majetkové a kapitálové struktury podniku

2.3.1 Finanční analýza

Marek (2009, s. 185) uvádí: „ *Finanční analýza představuje proces vyšetřování a vyvozování závěrů z výsledků finančního hospodaření minulých nebo budoucích období určité osoby včetně zjišťování jeho slabých a silných stránek, testování jednotlivých finančních parametrů a ověřování jejich skutečné vypovídací schopnosti.*“

Každé finanční rozhodování musí být podepřeno finanční analýzou (dále jen FA (Synek, 1998)). FA by měli ovládat všichni finanční manažeři. Je složkou jejich každodenní práce, protože závěry a znalosti FA slouží jak pro strategické a taktické rozhodování o investicích a financování, tak i pro reporting věřitelům, majitelům i dalším zájemcům (Kislingerová, 2007). FA hodnotí takzvanou „finanční kondici“ nebo také „finanční zdraví“ podniku. Optimální situace je takový stav, kdy si podnik dovede zaopatřit efektivní rozvoj z interních finančních zdrojů. Příznivě je posuzován takový finanční stav, který vytváří předpoklady k získávání externích finančních zdrojů pro další rozvoj podniku (Kašík & Michalko, 1998). FA se koncentruje na současný stav a předešlý vývoj podniku (Mařík, 1995).

Finanční analytik postupuje následovně:

- vymezí účel FA a učiní výběr osoby, kterou bude vyšetřovat,
- připraví si vstupní data,
- provede základní vyšetření,
- dále specifická vyšetření,
- a určí diagnózy a léčebný proces.

Pokud má finanční analytik k dispozici interní podklady, jedná se o interního analytika. O externího analytika se jedná v případě, jestliže má k dispozici pouze informace, které jsou dostupné veřejně (Marek, 2009).

Existuje několik důvodů, proč se FA uskutečňuje. Paní Holečková (2008) udává, že účelem FA je zejména zobrazit majetkovou a finanční situaci podniku, to znamená například zhodnotit některou jejich složku (zadluženost, likviditu atd.). Finanční stav podniku zajímá nejen manažery ale i další uživatelé, kteří jsou s podnikem ve spojení. Mezi externí uživatele se řadí: investoři, banky a jiní věřitelé, stát a jeho orgány, obchodní partneři (zákazníci a dodavatelé) a manažeři. K interním uživatelům patří manažeři, zaměstnanci a odboráři.

Investoři, kteří poskytují podniku kapitál, se zajímají o informace o finanční výkonnosti podniku ze dvou důvodů. Potřebují znát dostačující informace kvůli rozhodnutí, zda investovat nebo ne. Dále potřebují investoři vědět, jak hospodaří podnik s kapitálem, který podniku poskytli. Týká se to zejména akciových společností, kde je odděleno vlastnictví od řízení: manažeři jsou kontrolováni vlastníky, jak hospodaří.

Banky (věřitelé) se rozhodují, zda podniku poskytnout nebo neposkytnout úvěr, za jakých podmínek a v jaké částce. V úvěrové smlouvě je uvedeno, že podnik musí bance neustále poskytovat informace o jeho finanční situaci.

Stát kontroluje, zda jsou správně vykázány daně. Státní orgány tyto informace využívají např. při rozdělení finančních výpomocí (dotací apod.).

Obchodní partneři především sledují, jak je podnik schopen splácet své závazky. Zajímají se hlavně o solventnost, zadluženost a likviditu.

Manažerům je znám pravdivý finanční stav podniku a obvykle ho využívají ke své práci a snaží se podřízovat všechny činnosti základnímu cíli podniku.

Zaměstnanci se zajímají, jak podnik prosperuje, nebo zda je finančně stabilní. Jde jim o jistotu zaměstnání nebo o různé výhody, které poskytuje zaměstnavatel apod. (Kislingerová, 2007).

Aby byla FA zdařilá, je důležité, aby vycházela z kvalitních zdrojů informací. FA se neobejde bez velkého počtu dat z odlišných informačních zdrojů, které můžeme roztrždit do tří kategorií.

- Zdroje finančních informací – patří sem účetní výkazy, výroční zprávy apod.

- Kvantifikované nefinanční zdroje – jedná se o podnikovou a ekonomickou statistiku, nákladové a cenové kalkulace, plány podniku apod.
- Nekvantifikované informace – zahrnují různé zprávy od auditorů, vedoucích pracovníků, komentáře manažerů apod. (Holečková, 2008).

Ve finanční analýze se používají dvě techniky. První z nich je technika procentního rozboru, která je založená na tom, že mimo absolutních hodnot jednotlivých údajů rozvahy a výsledovky se vypočítá jejich procentní podíl na celku (ve výsledovce na celkových výnosech a v rozvaze na sumě aktiv), dále se pozoruje jejich vývoj v jednotlivých obdobích nebo je také možné je srovnat s jinými (konkurenčními) podniky. Druhou technikou je poměrová analýza, jenž používá poměrové ukazatele, které znázorňují podíl dvou absolutních ukazatelů (např. jaký podíl zisku připadne na jednu korunu tržeb (Synek, 2000)).

Kovanicová & Kovanic (1997) hovoří o horizontální a vertikální analýze. Horizontální analýza srovnává jednotlivé položky výkazů v čase a provádí se po řádcích (horizontálně). Pro ulehčení srovnatelnosti účetních výkazů s předchozím obdobím a především pak umožnění srovnatelnosti několika podniků rozdílné velikosti, se účetní výkazy analyzují prostřednictvím procentního vyjádření, který se nazývá procentní rozbor komponent. Konečné výkazy, v nichž se jednotlivé položky výkazů, které jsou vztažené ke stejnému okamžiku, znázorňují jako procentní podíly jedné z těchto komponent (položek výkazů), můžeme označit jako výkazy se společným jmenovatelem. Tato technika se mnohdy nazývá jako vertikální analýza, protože se pracuje v jednotlivých letech od shora dolů, a ne napříč jednotlivými roky.

2.3.2 Poměrová analýza

Finanční poměrová, která se také mnohdy nazývá jako podílová analýza, se zabývá strukturou podnikových aktiv, kvalitou a intenzitou jejich využívání, způsobem jejich financování, profitabilitou podniku, solventností a likviditou. Tato analýza je nejobvyklejším nástrojem finanční analýzy, je nadměru využívána. Hlavním nástrojem finanční analýzy je vypočtení a vysvětlení finančních poměrů. Pokud jsou tyto nástroje správně aplikovány, mohou zodpovědět mnoho otázek, které se vztahují k finančnímu zdraví firmy (Blaha & Jindřichovská, 1996).

Je-li poměrová analýza aplikována s potřebnou opatrností i představivostí, může tato technika odhalit mnohé o společnosti a jejích operacích. Chce to mít však na paměti dvě fakta. Prvním faktem je, že poměrový ukazatel je v každém případě, jen jedno číslo dělené jiným číslem, z toho plyne, že bychom neměli očekávat, že automaticky poskytne nějaké podstatné pohledy do nitra podniku. Druhá věc spočívá v tom, že poměrový ukazatel nemá sám o sobě přesnou hodnotu. Zjištění, že nějaká hodnota dílčího ukazatele je hodně vysoká nebo naopak nízká, záleží na stanovisku analytika (Higgins, 2012).

Poměrové finanční ukazatele se obvykle počítají tak, že se vydělí jedna hodnota (skupina hodnot) jinou hodnotou (skupinou hodnot), které jsou uvedeny ve výkazech. Těchto ukazatelů existuje celá řada. Důraz se klade na vypovídací schopnost poměrových ukazatelů, způsob jejich interpretace a vzájemné vazby a závislosti. Poměrové ukazatele mohou varovat analytika na problém, který by se měli dále zkoumat (Holečková, 2008).

Poměrových ukazatelů je hodně a dělí se na pět hlavních, kterými jsou ukazatele likvidity, aktivity, zadluženosti, rentability a ukazatele tržní hodnoty (Kislingerová, 2007).

Obecně má převahu názor, který říká, že čím častěji podnik vypracovává analýzu a čím větší množství ukazatelů má k dispozici, tím lépe stanoví svou finanční situaci (Vosoba, 1998).

2.3.3 Ukazatele likvidity

Aby podnik nezankl, je nezbytná nejen přiměřená rentabilita, výnosnost, ale také by měl být schopen hradit své potřeby. Proto je likvidita důležitá pro dlouhodobou existenci podniku. K tomu aby byl podnik likvidní, potřebuje mít vázány určité prostředky v zásobách, pohledávkách, v oběžných aktivech i na účtu (Kislingerová, 2007).

Pojem likvidita se používá buď, v souvislosti s majetkem nebo s podnikem. Pokud mluvíme o likviditě majetku, znamená to, jak rychle a bez velké ztráty je majetek schopný se přeměnit na peněžní hotovost. V případě, že se jedná o likviditu podniku, jedná se o schopnost podniku dostát svým závazkům (Růčková & Roubíčková, 2012). S likviditou úzce souvisí pojem solventnost. Tento pojem je vymezen jako dlouhodobá

dostupnost peněžních prostředků, které slouží k uspokojování finančních závazků ve lhůtě splatnosti. V praxi se solventnost přirovnává k platební schopnosti podniku. To znamená uhradit své závazky k určitému datu, v určité podobě a v příslušném místě (Marek, 2009). Při výpočtu likvidity se v čitateli vyskytuje to, čím je možno platit a ve jmenovateli to, co je nutno zaplatit. Likviditu dělíme na běžnou, pohotovou a okamžitou (Sedláček, 2011).

Běžná likvidita nám říká, kolikrát jsou pokryté krátkodobé závazky oběžnými aktivy podniku. Pokud by podnik proměnil všechny svá oběžná aktiva v určitou chvíli na hotovost, zjistili bychom, kolikrát je podnik schopný uspokojit své věřitele. Proto tomuto ukazateli věnují věřitelé pozornost. Zásadní význam tohoto ukazatele spočívá v úhradě krátkodobých závazků z odpovídajících položek aktiv. Tato likvidita je citlivá na skladbu zásob a na reálné ocenění zásob a pohledávek (Kislingerová, 2007). Například u zásob je přeměna na peníze delší, jelikož zásoby se nejdříve musí spotřebovat, dále se z nich musí vytvořit výrobky a v poslední řadě se musí prodat, avšak úhrada od odběratele může trvat týdny i měsíce. Podnik se může velmi snadno dostat do finančních potíží, pokud má příliš velké zásoby, málo peněz nebo nedobytné pohledávky (Sedláček, 2011). Není jednoduché najít optimální hodnotu běžné likvidity. Podle Marka (2009) rozeznáváme tři hlavní strategie. Konzervativní strategie usiluje o hodnotu nad 2,5. Průměrná strategie se snaží mít hodnotu mezi 1,5 – 2,5 a agresivní pod 1,5. Sedláček (2011) uvádí, že běžná likvidita by měla mít hodnotu vyšší než 1,5, což odpovídá hodnotě průměrné strategie. Je jen na podniku, jakou strategii zvolí a jestli dávají přednost vysokému výnosu nebo naopak nízkému riziku.

Pohotová likvidita se snaží vymýtit nevýhody běžné likvidity a proto, vyřazuje z oběžných aktiv zásoby. V čitateli jsou ten jen peníze, krátkodobé cenné papíry a krátkodobé pohledávky. Je dobré porovnat poměr mezi běžnou a pohotovou likviditu. Jestliže je pohotová likvidita o hodně nižší, znamená to nadbytečnou váhu zásob v rozvaze podniku. Typickým příkladem, kde je velký rozdíl těchto ukazatelů, je obchodní firma, kde se zásoby rychle obměňují a jsou hodně likvidní. Pohotová likvidita by neměla být nižší než jedna (Sedláček, 2011). Kislingerová (2007) uvádí tyto hodnoty: průměrná strategie má hodnoty 0,7 – 1, u konzervativní strategie jsou hodnoty v rozmezí 1,1 – 1,5, a u agresivní strategie má hodnoty 0,4 – 0,7. Jestliže má ukazatel hodnotu 1, měl by být podnik schopen uhradit své závazky, aniž by musel prodat své zásoby.

Okamžitá nebo také hotovostní likvidita, zjišťuje jestli, je podnik schopný hradit právě splatné dluhy. V čitateli jsou peněžní prostředky (na běžných účtech, v hotovosti) a jejich ekvivalenty (např. krátkodobé cenné papíry) a ve jmenovateli okamžitě splatné závazky. Ukazatel u této likvidity by měl být alespoň 0,2 (Sedláček, 2011).

2.3.4 Ukazatele aktivity

Ukazatel aktivity pozoruje, jak je podnik schopný využít investované finanční prostředky a dále zjišťuje, jak jsou jednotlivé složky kapitálu vázány v jednotlivých skupinách aktiv a pasiv (Růčková & Roubíčková, 2012). Zjednodušeně řečeno měří, zda podnik efektivně hospodaří se svými aktivy. Jestliže má podnik více aktiv než je potřeba, vzniknou nadbytečné náklady a tím pádem i nižší zisk. Naopak při nedostatku aktiv podnik nemůže přijmout, potencionálně příznivé podnikatelské příležitosti, a tak nebude mít výnosy, které by mohl mít. Mezi ukazatele aktivity patří následující ukazatele.

Vázanost celkových aktiv poskytuje informace, s jakou intenzitou podnik využívá aktiva se záměrem získat tržby. Také zjišťuje, jaká je produkční efektivnost podniku. U tohoto ukazatele platí, že čím je menší, tím lépe. Vypočítá se jako poměr mezi aktivy a ročními tržbami.

Relativní vázanost stálých aktiv je odvozena od předchozího ukazatele, vypočítá se stejně, jen jsou v čitateli stálá aktiva místo aktiv (Sedláček, 2011).

Dalším ukazatelem, který měří efektivnost využívání celkových aktiv je obrat aktiv. Tento ukazatel nám říká, kolikrát se celková aktiva otočí za rok. Pokud vydělíme tržby celkovými aktivy, výsledek by měl být alespoň 1.

Obrat zásob nám říká, kolikrát se kterákoli položka zásob v průběhu roku prodala a pak opět naskladnila. Nadbytečné zásoby váží podnikový kapitál a jsou s nimi spojeny náklady (na skladování apod.) Obrat zjišťujeme vydělením tržeb zásobami.

Dalším ukazatelem je doba obratu zásob, který zobrazuje průměrný počet dní, v nichž jsou zásoby vázány v podniku, dokud se nespotebují (materiál, suroviny) anebo dokud se neprodají (zásoby vlastní výroby). Hodnotu tohoto ukazatele získáme vydělením zásob tržbami, které jsou vydělené ještě 360. Finanční situace podniku je dobrá, pokud platí, že doba obratu se snižuje a obratovost zásob se zvyšuje.

Doba obratu pohledávek měří počet dnů, během nichž je inkaso peněz za tržby zachyceno v pohledávkách. Tento obrat se vypočte jako pohledávky vydělené denními

tržbami. Výsledek udává, kolik dnů musí podnik čekat na zaplacení pohledávek (Kislingerová, 2007).

Abychom zjistili platební morálku podniků vůči dodavatelům, je dobré vypočítat dobu obratu závazků. Pomocí tohoto ukazatele, podnik zjistí, jak dlouho oddaluje platbu svých závazků (faktur). V čitateli jsou závazky a ve jmenovateli denní tržby (Sedláček, 2011).

2.3.5 Ukazatele zadluženosti

Pokud podnik používá k financování svých aktiv cizí zdroje, tak mluvíme o zadluženosti podniku. V dnešní době není možné financovat aktiva pouze vlastními zdroji nebo jen cizími. Užití cizích zdrojů má vliv na výnosnost kapitálu akcionářů i na riziko podnikání. Pokud bychom měli pouze vlastní kapitál, vedlo by to ke snížení výnosnosti vloženého kapitálu. Jelikož je v právních předpisech zakotvena stanovená povinná výše vlastního kapitálu na začátku podnikání, je tedy zamezeno financovat podniková aktiva z cizích zdrojů. Z toho vyplývá, že na financování podnikových aktiv se účastní nejen cizí ale i vlastní kapitál.

Základní pohnutkou, proč podnik využívá cizí zdroje, je nižší cena v porovnání s vlastními zdroji. Podnikatel platí věřitelům za cizí kapitál úrok, který patří do daňově uznatelných nákladů. Zatímco společníkům za vlastní kapitál platí výnosy ze zisku (Kislingerová, 2007). Používá se celá řada ukazatelů zadluženosti. Uvedeme si některé z nich.

Jedním z nich je ukazatel věřitelského rizika, který je možno spočítat jako poměr celkových cizích zdrojů a celkových aktiv.

Dalším ukazatelem, který vystihuje, která část aktiv je financována kapitálem akcionářů, se nazývá poměr vlastního kapitálu a celkových aktiv. Již z názvu vyplývá, jak tento ukazatel vypočítat. Tento ukazatel se pohybuje v intervalu $< 0,1 >$.

Ukazatel, který ovlivňuje míru finančního rizika, která je sjednocená s podnikatelskou činností, dává do poměru kapitál věřitelů a kapitál akcionářů. Interval tohoto ukazatele je v rozmezí $< 0, \infty >$ Tento ukazatel je ještě doplňován ukazatelem úrokového krytí (Kislingerová, 2007).

Ukazatel úrokového krytí poskytuje informaci o tom, kolikrát přesahuje zisk placené úroky. Udává se, že na pokrytí nákladů na půjčený kapitál, by měla postačovat část zisku, vyprodukovaná cizím kapitálem. V literatuře je uvedeno jako dostačující,

pokud zisk pokrývá úroky 3x až 6x. Výsledek získáme následovně: EBIT/úroky (Sedláček, 2011).

2.3.6 Ukazatele rentability

Sedláček (2011) udává: „*Ukazatele rentability poměří zisk dosažený podnikáním s výší zdrojů podniku, jichž bylo užito k jeho dosažení.*“ Synek, Kopkáně & Kubálková uvádí že, tyto ukazatele odpovídají na otázku, jestliže byla dosažena dostatečná výnosnost pro akcionáře, jestli uspokojivou výnosnost dosahuje všech do firmy vložený kapitál a jaká je výnosnost v porovnání s konkurencí. Mnohdy jsou pojmenovávány jako ukazatele návratnosti nebo také výnosnosti. Tyto ukazatele budou nejvíce zajímat potenciální investory a akcionáře. Veškeré ukazatele rentability nám oznamují, kolik Kč zisku připadá na 1 Kč jmenovatele (Kislingerová, 2007).

Setkáváme se zde se třemi druhy zisku. EBIT je zisk před odečtením všech úroků a daní, shoduje se s provozním výsledkem hospodaření. Druhým ziskem je EAT. Je to zisk po zdanění nebo též čistý zisk. Jedná se o tu část zisku, která se člení na zisk k rozdělení a zisk nerozdělený. Tento zisk odpovídá výsledku hospodaření za běžné účetní období. Posledním druhem je EBT tedy zisk před zdaněním neboli provozní zisk, ještě od něj nebyly odečteny daně (Růčková & Roubíčková, 2012).

Jelikož existuje mnoho ukazatelů rentability, budeme se zabývat jen některými z nich, a to těmi nejdůležitějšími:

- ROI – ukazatel rentability vloženého kapitálu
- ROA – ukazatel rentability celkových vložených aktiv
- ROE – ukazatel rentability vlastního kapitálu
- ROS – ukazatel rentability tržeb
- ROCE – ukazatel rentability dlouhodobých zdrojů

Všechny tyto ukazatele vychází v procentech.

ROI je jeden z nejvýznamnějších ukazatelů, který posuzuje podnikatelskou činnost podniku. V čitateli je zisk před zdaněním plus nákladové úroky a ve jmenovateli celkový kapitál. Tento ukazatel vystihuje, jaký účinek má celkový kapitál vložený do podniku, nezávisle na zdroji financování.

ROA poměří zisk a celková aktiva, která byla investována do podnikání, a nebere ohled na to, z jakých zdrojů byla financována. Tento ukazatel poměří vložené

prostředky s úrokem i se ziskem, pokud vložíme do čitatele čistý zisk, který je zvednutý o zdaněné úroky. Aby ukazatel měřil hrubou produkční sílu aktiv podniku před odečtením daní a nákladových úroků, musí se do čitatele dosadit EBIT (Sedláček, 2011).

ROE zjišťuje, kolik čistého zisku přísluší na jednu korunu investovaného kapitálu akcionářem. Tohoto ukazatele si především všímají společníci, akcionáři a další investoři (Kislingerová, 2007). Podstatné pro investora je to, aby ROE byl vyšší než úroky, které by získal při jiném investování. Je to odůvodněno tím, že investor nese poměrně velké riziko a tím pádem může přijít o svůj kapitál, který vložil do podniku. Z toho plyne, že vlastní kapitál je dražší než cizí kapitál.

ROS poměřuje zisk s tržbami. Tržby vyjadřují tržní ohodnocení výkonů podniku za stanovené časové období. Tento ukazatel vyjadřuje i ziskovou marži a nazývá se ziskové rozpětí. V tomto případě by se do jmenovatele měl dosazovat čistý zisk.

ROCE má v čitateli čistý zisk s úroky a ve jmenovateli dlouhodobé závazky a vlastní kapitál. Tento ukazatel prostorově porovnává podniky, především posuzuje monopolní veřejné společnosti, jako jsou vodárny, telekomunikace apod. (Sedláček, 2011).

2.3.7 Ukazatele tržní hodnoty podniku

Tyto ukazatele se liší od ostatních poměrových ukazatelů tím, že používají tržní hodnoty. Každý kdo obchoduje na kapitálovém trhu, se zabývá návratností svých investic. K návratnosti dospějeme dividendami nebo také růstem ceny akcií. Mezi ukazatele patří například účetní hodnota akcie, která se vypočítá jako vlastní kapitál vydělený počtem kmenových akcií. Dále čistý zisk na akcii, který poměřuje čistý zisk s počtem kmenových akcií, a další ukazatelé (Sedláček, 2011).

3 METODIKA

Cílem této práce je vypracování analýzy majetkové a kapitálové struktury v konkrétních podmínkách vybraného podniku. Konkrétně v podniku, který se nazývá Apoly, s.r.o. K uskutečnění analýzy majetkové a kapitálové struktury podniku se používají různé ukazatele. Pro vypracování analýzy jsou důležité účetní výkazy, zejména tedy rozvaha a výkaz zisku a ztrát za poslední 4 roky (2012 – 2015).

3.1 Analýza struktury a vývoje majetku a kapitálu

3.1.1 Analýza struktury

K posouzení majetkové a kapitálové struktury podniku, se používá zejména vertikální analýza. Tato analýza rozebírá jednotlivé složky majetku a kapitálu. Jejich struktura je vyjádřena v absolutních částkách (v tis. Kč) či procentním vyjádřením.

Vertikální analýza zkoumá podíly jednotlivých dílčích položek výkazů na celku. V rozvaze celek tvoří aktiva a pasiva, tedy bilanční suma. Ve výkazu zisku a ztrát se berou jako celek tržby tedy (tržby = 100%). Položky se vyjadřují v procentech. Nevýhodou této analýzy je, že se zabývá jenom jedním obdobím.

Tato technika nepracuje s účetními výkazy napříč jednotlivými lety, ale odshora dolů.

3.1.2 Analýza vývoje

Ke sledování vývoje položek finančních výkazů v čase, se používá horizontální analýza. Vyhodnocení se realizuje prostřednictvím vyčíslení absolutních a relativních (procentních) změn položek po řádcích výkazů. Odečtením stavu oprávněné položky z minulého období od běžného období se vypočítá absolutní výše změn. Procentní změnu získáme jako podíl položky běžného roku a roku minulého.

U této analýzy je potřeba mít k dispozici hodnoty za dostatečně dlouhé časové období, aby se eliminovaly náhodné a mimořádné vlivy (např. přírodní katastrofy).

3.1.3 Analýza tvorby pracovního kapitálu

Pracovní kapitál tvoří tu část oběžných aktiv, která je financována dlouhodobými finančními zdroji a to vlastními nebo cizími.

Pracovní kapitál = oběžný majetek – krátkodobé závazky

3.2 Analýza vybavenosti a úrovně majetku

K analýze vybavenosti byl aplikován ukazatel vybavenosti pracovníků, který vyjadřuje množství dlouhodobého hmotného majetku (DHM), jenž připadá na jednoho pracovníka. Současným trendem je zvyšování vybavenosti DHM.

$$\text{Vybavenost pracovníků DHM v PC} = \frac{\text{dlouhodobý hmotný majetek v PC}}{\text{přepočtený počet zaměstnanců}}$$

Úroveň majetku byla hodnocena na základě míry opotřebení dlouhodobého hmotného majetku, která se vypočítá pomocí oprávek. Oprávky zahrnují odpisy majetku za jednotlivé roky používání.

$$\text{Míra opotřebení DHM} = \frac{\text{oprávky DHM}}{\text{DHM v PC}} * 100 \text{ (v \%)}$$

3.3 Analýza poměrových ukazatelů

Ukazatelé, které poměřují pouze údaje z rozvahy, pracují výhradně se stavem k 31.12. daného roku. Pokud jsou však poměřovány stavové veličiny s tokovými, musí se stavy upravit a to hlavně u majetkových a kapitálových složek na stavy průměrné podle následujícího vztahu:

$$\text{průměrný stav roku} = \frac{\text{stav k 1.1.} + \text{stav k 31.12.}}{2}$$

3.3.1 Ukazatele likvidity

Ukazatele likvidity měří, jak je podnik schopný zaplatit své splatné závazky. V podstatě poměřují to, čím je možné hradit své závazky (čítatel) tím, co je nezbytné splatit (jmenovatel).

$$\text{Běžná likvidita} = \frac{\text{oběžný majetek}}{\text{krátkodobé závazky}}$$

$$\text{Pohotová likvidita} = \frac{\text{oběžný majetek} - \text{zásochy}}{\text{krátkodobé závazky}}$$

$$\text{Okamžitá likvidita} = \frac{\text{peněžní prostředky}}{\text{krátkodobé závazky}}$$

3.3.2 Ukazatele aktivity

Tyto ukazatele měří schopnost podniku, efektivně hospodařit se svými aktivy.

$$\text{Doba obratu celkového majetku} = \frac{\text{celkový majetek}}{\text{tržby}} * 360$$

$$\text{Rychlost obratu celkového majetku} = \frac{\text{tržby}}{\text{celkový majetek}}$$

$$\text{Doba obratu zásob} = \frac{\text{zásoby}}{\text{tržby}} * 360$$

$$\text{Rychlost obratu zásob} = \frac{\text{tržby}}{\text{zásoby}}$$

$$\text{Doba obratu pohledávek} = \frac{\text{obchodní pohledávky}}{\text{tržby}} * 360$$

$$\text{Rychlost obratu pohledávek} = \frac{\text{tržby}}{\text{obchodní pohledávky}}$$

$$\text{Doba obratu závazků} = \frac{\text{obchodní závazky}}{\text{tržby}} * 360$$

$$\text{Rychlost obratu závazků} = \frac{\text{tržby}}{\text{obchodní závazky}}$$

3.3.3 Ukazatel zadluženosti

Ukazatele zadluženosti měří rozsah, v jakém podnik užívá ve svém financování dluh.

$$\text{Stupeň zadlužení} = \frac{\text{cizí kapitál}}{\text{celkový majetek}} * 100 \text{ (v \%)}$$

$$\text{Úrokové krytí} = \frac{\text{zisk před zdaněním a úroky (EBIT)}}{\text{nákladové úroky}}$$

$$\text{Míra finanční samostatnosti} = \frac{\text{vlastní kapitál}}{\text{celkový majetek}} * 100 \text{ (v \%)}$$

3.3.4 Ukazatel rentability

Ukazatele rentability poměří zisk a vynaložené prostředky.

$$\text{Rentabilita celkového kapitálu} = \frac{\text{zisk před zdaněním a úroky (EBIT)}}{\text{celkový majetek}} * 100 \text{ (v \%)}$$

$$\text{Rentabilita vlastního kapitálu} = \frac{\text{zisk po zdanění}}{\text{vlastní kapitál}} * 100 \text{ (v \%)}$$

$$\text{Rentabilita tržeb} = \frac{\text{zisk po zdanění}}{\text{tržby}} * 100 \text{ (v \%)}$$

4 CHARAKTERISTIKA PODNIKU

Firma Apoly byla založena 27. dubna 2000. Základní kapitál činí 1 000 000 Kč. Právní forma: společnost s ručením omezeným. Předmětem podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Obory činnosti jsou výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb a dále velkoobchod a maloobchod.

Od samého počátku se firma zabývala výrobou obalů a obalového materiálu. Převážná část produkce podniku na začátku byla pro firmy z blízkého okolí Přibyslavi a Vysočiny. Z počátku se jednalo pouze o desítky druhů výrobků. Firma vyráběla v pronajatých prostorách bývalého pohostinství v Žižkově Poli a v prostorách pronajatých v okolních obcích. Postupem času nabývala na významu a získávala další zákazníky. Nejvýznamnějším zákazníkem od samého začátku byla firma Bosh dále GCE.

V roce 2005 byl zakoupen objekt v Ronově nad Sázavou a od té doby se výroba začala stahovat do Ronova ze z již nevyhovujících výrobních a skladových prostor, ve kterých firma do té doby sídlila. Na podzim 2005 byla v Ronově otevřena první nová výrobní hala a od listopadu 2005 se začaly v Ronově vyrábět první výrobky. Postupně do roku 2008 byla vybudována další hala a rozestavěny administrativní budovy. V té době firma zaměstnávala cca 70 zaměstnanců a v té samé době firma začínala být jedním z nejvýznamnějších dodavatelů kartonů a obalů pro kraj Vysočina. V dubnu 2008 ve firmě shořela část budov, celková škoda činila 16 mil. Kč. Vedení firmy se podařilo nastalou situaci ustát a na místě zbořeníště byly vybudovány nové výrobní a skladové prostory. Do roku 2012 byl celý objekt obnoven a zkolaudován. V současnosti za poslední roky dochází k modernizaci strojů, vozového parku a zvyšování kvalifikace zaměstnanců.

Firma si vybuodovala pevné místo v oblasti výroby a distribuce obalů, zabývá se též vývojem nových druhů obalů a jejich inovací. V současnosti má firma cca 50 zaměstnanců. Oproti roku 2008 jde o určitý pokles v zaměstnanosti, který je nahrazen lepší technologií, vyšší efektivitou a organizací práce ve firmě. Od roku 2010 se firma začala zabývat dřevovýrobou se zaměřením na výrobu atypických palet a obalů ze

dřeva. V současnosti na úseku dřevovýroby je zaměstnáno 7 pracovníků a dřevovýroba se stává významným podílem z celkové produkce firmy.

Součástí firmy je firma Apoly Trade, která zaměstnává zdravotně postižené zaměstnance, v současnosti se jedná o 9 pracovníků. Za rok 2014 firma dodávala 110 subjektům (firmám) a v portfoliu má 7000 výrobků. Mezi největší odběratelé firmy patří automobilový, strojírenský, dřevařský a sklářský průmysl. Firma se neustále rozvíjí a má plány do budoucna s rozšířením dřevovýroby a další rozšíření strojového parku a zkvalitnění tisku a výseků krabic. Firma se zaměřuje z 95% na to, aby její výrobky byly ekologické a proto používá ekologická lepidla a nezávadné materiály z papírů a dřeva. Firma podporuje různé neziskové organizace např. sdružení Benedikt, které se stará o mentálně postižené spoluobčany a ostatní neziskové organizace. Dále podporuje sportovní oddíly a kulturní akce.

Firma získala certifikát ISO 9001 – certifikát systému managementu jakosti a ISO 14001 – certifikát systému managementu ochrany životního prostředí.

Tabulka 1: Počet pracovníků v jednotlivých letech

2012	2013	2014	2015
57	54	50	52

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů firmy

5 ANALÝZA MAJETKOVÉ A KAPITÁLOVÉ STRUKTURY PODNIKU

Úkolem této bakalářské práce je provedení analýzy majetkové a kapitálové struktury ve výrobním podniku Apoly s.r.o. a to za poslední 4 roky konkrétně v letech 2012 – 2015. Tato analýza je vypracována pomocí metod a ukazatelů, které jsou popsány v metodice.

Nejdříve je zhodnocen vývoj a struktura majetku a kapitálu, dále tvorba pracovního kapitálu, následně vybavenost a úroveň podnikového majetku a v poslední řadě poměrové ukazatele.

5.1 Analýza majetkové struktury a její vývoj

Každý podnik by měl mít přehled o svém majetku, jeho vývoji a struktuře. Údaje, ze kterých tato analýza vychází, jsou obsaženy v tabulkách 2 až 5.

Tabulka 2: Majetek podniku v letech 2012 - 2015 (v tis. Kč)

Položka	2012	2013	2014	2015
AKTIVA CELKEM	37 740	38 708	36 188	39 506
STÁLÁ AKTIVA	22 294	22 616	21 397	22 505
Dlouhodobý hmotný majetek	22 294	22 616	21 397	22 505
- pozemky	808	808	808	808
- stavby	17 623	18 351	17 636	17 692
- samostatné movité věci a soubory movitých věcí	3 683	3 277	2 773	3 825
- jiný dlouhodobý hmotný majetek	180	180	180	180
OBĚŽNÁ AKTIVA	15 332	16 014	14 730	16 936
Zásoby	3 838	4 542	2 884	4 925
- materiál	1 663	2 223	2 134	2 156
- výrobky	504	214	205	216
- zboží	1 671	2 105	545	2 553
Dlouhodobé pohledávky	3 573	3 873	4 173	4 300
- pohledávky za společníky, členy družstva a za účastníky sdružení	3 573	3 873	4 173	4 300
Krátkodobé pohledávky	6 496	4 079	5 551	5 549
- pohledávky z obchodních vztahů	5 034	3 581	4 997	5 005
- stát – daňové pohledávky	364	119	241	248
- krátkodobé poskytnuté zálohy	1 032	291	220	200
- jiné pohledávky	66	88	93	96
Krátkodobý finanční majetek	1 425	3 520	2 122	2 162
- peníze	1 284	3 337	1 995	2 031
- účty v bankách	141	183	127	131
OSTATNÍ AKTIVA	114	78	61	65
- náklady příštích období	114	78	61	65

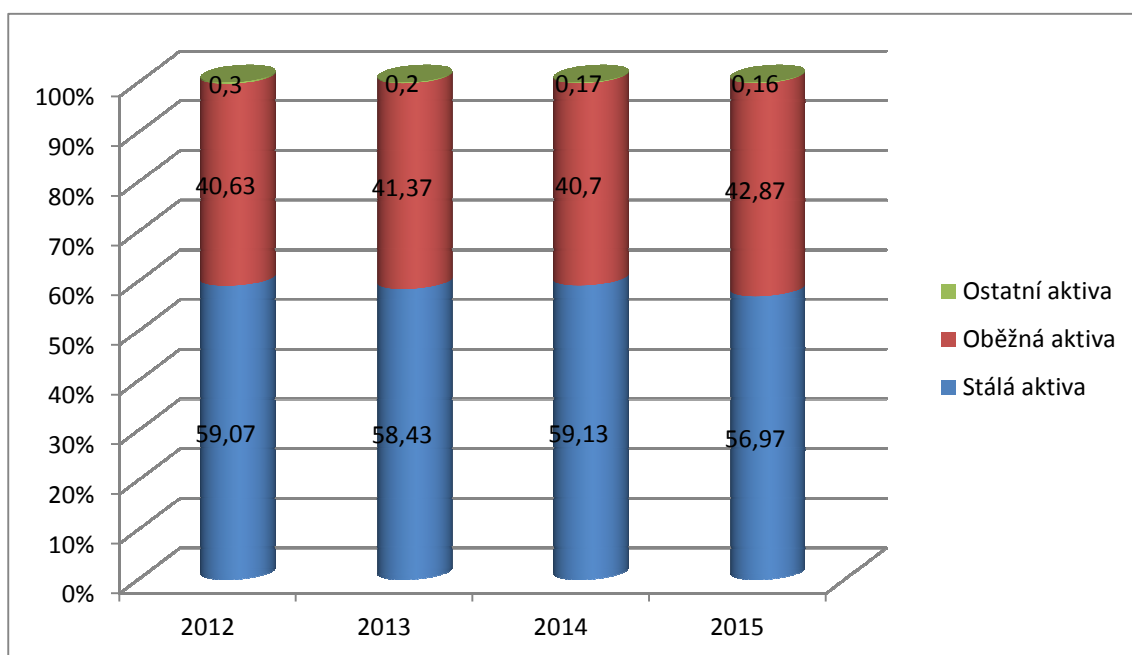
Zdroj: vlastní zpracování dle údajů podniku

V tabulce 2 vidíme, že celková aktiva podniku se každým rokem zvyšovala. Na začátku byla celková aktiva 37 740 tis. Kč a na konci 39 506 tis. Kč. Výjimkou je rok 2014, kdy se aktiva snížila. Obdobně jsou na tom stálá a oběžná aktiva. Je patrné, že celková aktiva jsou tvořena převážně stálými (kolem 60%) a oběžnými aktivy (kolem 40%), jelikož ostatní aktiva tvoří pouze okolo 0,20 procent. Stálá aktiva jsou tvořena pouze dlouhodobým hmotným majetkem, který je ve výši 100 % stálých aktiv. Dlouhodobý nehmotný majetek firma nemá. V dlouhodobém hmotném majetku převažují stavby, které tvoří výrobní haly, sklady a kanceláře. Stavby mají hodnotu okolo 17 mil. Kč. Nižší hodnotu mají samostatné movité věci a soubory movitých věcí a

to okolo 3 000 tis. Kč dále pozemky a to 808 tis. Kč a v poslední řadě jiný dlouhodobý hmotný majetek ve výši 180 tis. Kč v celém sledovaném období.

Další položkou jsou oběžná aktiva. Největší podíl na oběžných aktivech mají krátkodobé pohledávky, především pohledávky z obchodních vztahů, které tvoří cca 12% z celkových cca 14 % krátkodobých pohledávek. Nižší zastoupení mají daňové pohledávky, krátkodobé poskytnuté zálohy a jiné pohledávky. Následují zásoby, které z celkových cca 40 % oběžných aktiv tvoří cca 10 %. Zásoby zahrnují materiál, výrobky a zboží. Největší podíl na zásobách z celkových cca 10 % má materiál a to cca 5,5 %, poté zboží ve výši cca 4,5 % a v poslední řadě výrobky ve výši cca 1 %. Zásoby nepatrně rostou, na začátku sledovaného období byla jejich výše 3 838 tis. Kč a na konci roku 2015 byla jejich hodnota 4 925 tis. Kč. Výjimkou je opět rok 2014, kde je vidět pokles oproti roku 2013 ze 4 542 tis. Kč na 2 884 tis. Kč. Dále oběžná aktiva tvoří dlouhodobé pohledávky, jenž se pohybují ve výši cca 10 % a jsou tvořeny pouze pohledávkami za společníky, členy družstva a za účastníky sdružení. V poslední řadě je zastoupen v oběžných aktivech krátkodobý finanční majetek, který se po roce 2013 z 9 % v letech 2014 a 2015 snižoval na cca 5 %. Důsledkem byly krátkodobé bankovní úvěry.

Graf 1: Struktura aktiv v letech 2012 - 2015 v %

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů podniku

V grafu 1 je vidět, že stálá, oběžná i ostatní aktiva jsou ve všech letech stejně vysoká. Nedošlo zde k žádným větším výkyvům ve sledovaném období.

Tabulka 3: Vývoj podnikového majetku 2012 - 2015 (r. 2012 = 100 %)

Položka	2012	2013	2014	2015
AKTIVA CELKEM	100,00	102,56	95,89	104,68
STÁLÁ AKTIVA	100,00	101,44	95,98	100,95
Dlouhodobý hmotný majetek	100,00	101,44	95,98	100,95
- pozemky	100,00	100,00	100,00	100,00
- stavby	100,00	104,13	100,07	100,39
- samostatné movité věci a soubory movitých věcí	100,00	88,98	75,29	103,86
- jiný dlouhodobý hmotný majetek	100,00	100,00	100,00	100,00
OBĚŽNÁ AKTIVA	100,00	104,45	96,07	110,46
Zásoby	100,00	118,34	75,14	128,32
- materiál	100,00	133,67	128,32	129,65
- výrobky	100,00	42,46	40,67	42,86
- zboží	100,00	125,97	32,62	152,78
Dlouhodobé pohledávky	100,00	108,40	116,79	120,35
- pohledávky za společníky, členy družstva a za účastníky sdružení	100,00	108,40	116,79	120,35
Krátkodobé pohledávky	100,00	62,79	85,45	85,42
- pohledávky z obchodních vztahů	100,00	71,14	99,26	99,42
- stát – daňové pohledávky	100,00	32,69	66,21	68,13
- krátkodobé poskytnuté zálohy	100,00	28,20	21,32	19,38
- jiné pohledávky	100,00	133,33	140,91	145,45
Krátkodobý finanční majetek	100,00	247,02	148,91	151,72
- peníze	100,00	259,89	155,37	158,18
- účty v bankách	100,00	129,79	90,07	92,91
OSTATNÍ AKTIVA	100,00	68,42	53,51	57,02
- náklady příštích období	100,00	48,42	53,51	57,02

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů podniku

Z tabulky 3 je vidět, že celková aktiva v průběhu sledovaného období rostla. Podíl na tom nemají stálá aktiva, která se pohybují okolo 100 %, nýbrž oběžná aktiva. Oběžná aktiva oproti roku 2012 vzrostla o 10,46 %. Příčinou je růst zásob, a to až o

28,32 %, dále růst dlouhodobých pohledávek o 20,35 % a růst krátkodobého finančního majetku o 51,72% na konci sledovaného období.

Meziroční změny nedosahují vysokých hodnot. Z toho plyne, že jednotlivé položky rozvahy se v jednotlivých letech výrazně neměnily. Výraznější změnu můžeme zaznamenat například u zboží. V roce 2013 se zboží zvýšilo o 25,97 % oproti roku 2012. Naopak v roce 2014 se zboží snížilo oproti roku 2013 a to až o 93,36 %. A v roce 2015 se zboží zvýšilo oproti roku 2014 o 120,17 %. Dále k výraznějším změnám došlo u krátkodobého finančního majetku a to převážně v letech 2013 a 2014.

5.2 Analýza kapitálové struktury a její vývoj

Kapitálová struktura je více přiblížena v tabulce 4 a také v grafu 2.

Tabulka 4: Kapitál podniku v letech 2012 - 2015 (v tis. Kč)

Položka	2012	2013	2014	2015
PASIVA CELKEM	37 740	38 708	36 188	39 506
VLASTNÍ KAPITÁL	20 318	19 422	12 890	19 497
Základní kapitál	1 000	1 000	1 000	1 000
Kapitálové fondy	20	20	20	20
- Ostatní kapitálové fondy	20	20	20	20
Rezervní fondy, nedělitelný fond a ostatní fondy ze zisku	685	771	772	723
- Zákonný rezervní fond /				
Nedělitelný fond	685	771	772	723
Výsledek hospodaření minulých let	16 873	17 526	17 631	17 632
- Nerozdělený zisk minulých let	16 873	17 526	17 631	17 632
Výsledek hospodaření běžného účetního období	1 740	105	-6 533	122
CIZÍ ZDROJE	17 405	19 261	23 275	19 987
Krátkodobé závazky	5 407	8 624	12 887	9 564
- Závazky z obchodních vztahů	3 472	3 635	5 387	4 420
- Závazky k zaměstnancům	334	336	467	501
- Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění	180	179	248	253
- Stát – daňové závazky a dotace	584	353	254	261
- Dohadné účty pasivní	165	165	165	165
- Jiné závazky	672	3 956	6 366	3 964
Bankovní úvěry a výpomoci	11 998	10 637	10 388	10 423
- Bankovní úvěry dlouhodobé	7 998	6 637	5 008	5 021
- Krátkodobé bankovní úvěry	4 000	4 000	5 380	5 402
OSTATNÍ PASIVA	17	25	23	22
- Výdaje příštích období	17	25	23	22

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů podniku

V letech 2014 a 2015 je to přesně naopak, vlastní kapitál je menší než cizí kapitál, to znamená, že došlo k narušení stability podniku. Příčinou vyššího cizího kapitálu v posledních dvou letech jsou vyšší bankovní úvěry než v prvních dvou letech. Vlastní kapitál za celé sledované období je kolem 47 %. Cizí zdroje zaujímají kolem 53 %. Z grafu 2 je vidět zastoupení ostatních pasiv, které je nepatrné. V absolutní hodnotě

je vlastní kapitál zastoupen v hodnotě okolo 18 027 tis. Kč a cizí kapitál má hodnotu cca 20 000 tis. Kč. Ostatní pasiva pouze kolem 22 tis. Kč.

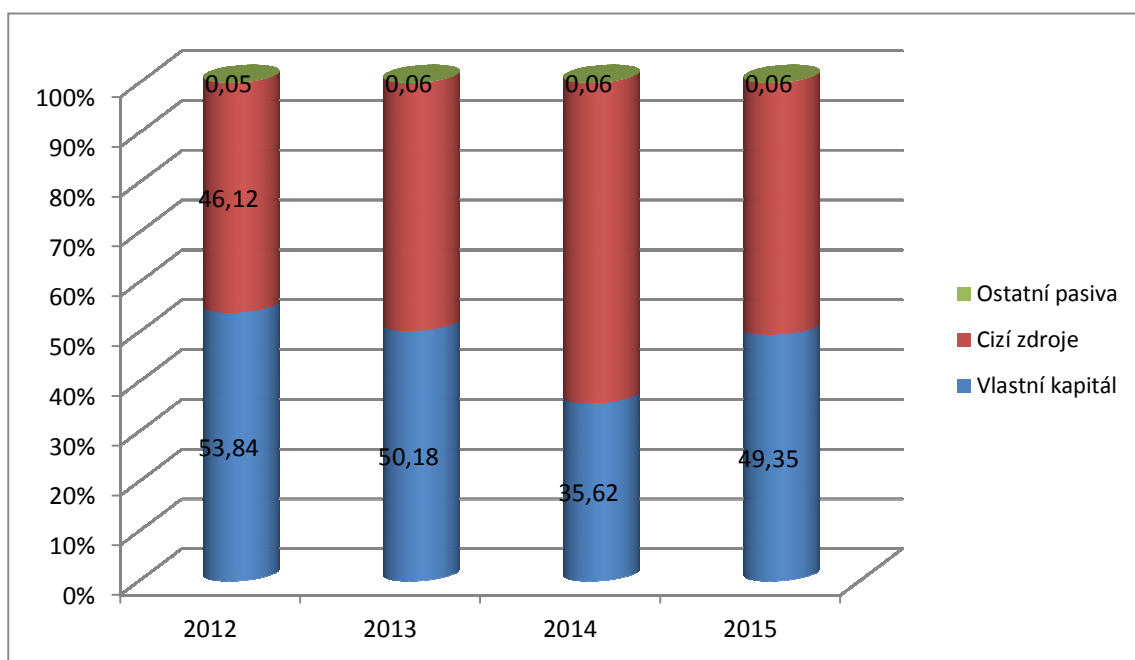
Hlavní složkou vlastního kapitálu je základní kapitál, který se ve sledovaném období nemění a je stále stejný. Jeho hodnota je 1 mil. Kč. Další složkou jsou kapitálové fondy, které jsou také konstantní, a jejich hodnota je 20 tis. Kč. Rezervní fondy, nedělitelný fond a ostatní fondy ze zisku mají přibližně stejnou hodnotu a to kolem 770 tis. Kč. U výsledku hospodaření běžného období je zřejmé, že kolísá. Rok 2012 je ve výši 1 740 tis. Kč. Ovšem v roce 2013 výsledek hospodaření klesl a to na 105 tis. Kč. V roce 2014 se podnik dostal do ztráty a výsledek hospodaření byl – 6 533 tis. Kč. Ztráta byla způsobena tím, že firma přišla o velmi významného zákazníka. V roce 2015 byl podnik opět v plusu a to ve výši 122 tis. Kč obdobně jako v roce 2013.

Důležitou složkou pasiv jsou cizí zdroje. Ty představují dluh, který musí podnik splatit, proto jsou cizí zdroje rizikové. Cizí zdroje zahrnují závazky. Mezi ně patří závazky z obchodních vztahů, závazky k zaměstnancům, závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění, dále také závazky vůči státu, dohadné účty pasivní a jiné závazky. Tyto závazky tvoří kolem 46 % cizích zdrojů, druhou část tvoří bankovní úvěry a výpomoci a to zhruba 54 %.

Ostatní pasiva jsou na úrovni 0,06 %

Graf 2: Struktura pasiv v letech 2012 - 2015 v %

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů podniku

Tabulka 5: Vývoj podnikového kapitálu 2012 - 2015 (r. 2012 = 100 %)

Položka	2012	2013	2014	2015
PASIVA CELKEM	100,00	102,56	95,89	104,68
VLASTNÍ KAPITÁL	100,00	95,59	63,44	95,96
Základní kapitál	100,00	100,00	100,00	100,00
Kapitálové fondy	100,00	100,00	100,00	100,00
- Ostatní kapitálové fondy	100,00	100,00	100,00	100,00
Rezervní fondy, nedělitelný fond a ostatní fondy ze zisku	100,00	112,55	112,70	105,55
- Zákonný rezervní fond /				
Nedělitelný fond	100,00	112,55	112,70	105,55
Výsledek hospodaření minulých let	100,00	103,87	104,49	104,50
- Nerozdělený zisk minulých let	100,00	103,87	104,49	104,50
Výsledek hospodaření běžného účetního období	100,00	6,03	-375,46	7,01
CIZÍ ZDROJE	100,00	110,66	133,73	114,83
Krátkodobé závazky	100,00	159,50	238,34	176,88
- Závazky z obchodních vztahů	100,00	104,69	155,16	127,30
- Závazky k zaměstnancům	100,00	100,60	139,82	150,00
- Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění	100,00	99,44	137,78	140,56
- Stát – daňové závazky a dotace	100,00	60,45	43,49	44,69
- Dohadné účty pasivní	100,00	100,00	100,00	100,00
- Jiné závazky	100,00	588,69	947,32	589,88
Bankovní úvěry a výpomoci	100,00	88,66	86,58	86,87
- Bankovní úvěry dlouhodobé	100,00	82,98	62,62	62,78
- Krátkodobé bankovní úvěry	100,00	100,00	134,50	135,05
OSTATNÍ PASIVA	100,00	147,06	135,29	129,41
- Výdaje příštích období	100,00	147,06	135,29	129,41

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů podniku

V tabulce 5 je přiblížen vývoj kapitálu.. Z tabulky je zřejmé, že vlastní kapitál na konci sledovaného období oproti začátku sledovaného období klesl. Naopak cizí zdroje na konci sledovaného období vzrostli.

5.2.1 Analýza tvorby pracovního kapitálu

Pracovní kapitál je kapitál, který potřebuje každý podnik ke svému chodu. Čistý pracovní kapitál říká, kolik zůstává v podniku provozních prostředků k dispozici, po uhrazení všech krátkodobých závazků. Jeho hodnota by měla být vždy kladná. Pokud je hodnota hodně nízká nebo nulová, znamená to, že podnik nemá zdroje na splácení svých závazků. Přesněji řečeno, firma nemá dostatečný kapitál, aby mohla fungovat. Vypočítá se jako rozdíl oběžných aktiv a krátkodobého cizího kapitálu.

Podnik nemá problém s platební neschopností a likviditou. Z tabulky je vidět, že oběžná aktiva jsou vyšší než krátkodobý kapitál. Pouze v roce 2014 je krátkodobý cizí kapitál vyšší než oběžná aktiva a to se označuje jako nekrytý dluh. Rok 2014 signalizuje nebezpečí, že se podnik dostává do neschopnosti splácet. Záporná hodnota znamená, že podnik je podkapitalizován. Je zřejmé, že podnik kryje dlouhodobý majetek krátkodobými zdroji. Záporná hodnota v roce 2014 je způsobena vysokým krátkodobým kapitálem v tomto roce.

Tabulka 6: Čistý pracovní kapitál v letech 2012 - 2015

Položka	2012	2013	2014	2015
OBĚŽNÁ AKTIVA	15 332	16 014	14 730	16 936
- Zásoby	3 838	4 542	2 884	4 925
- Krátkodobé pohledávky	6 496	4 079	5 551	5 549
- Krátkodobý finanční majetek	1 425	3 520	2 122	2 162
KRÁTKODOBÝ KAPITÁL	9 407	12 624	18 267	14 966
- Krátkodobé závazky	5 407	8 624	12 887	9 564
- Krátkodobé bankovní úvěry	4 000	4 000	5 380	5 402
ČISTÝ PRACOVNÍ KAPITÁL	5 925	3 390	-3 537	1 970

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů podniku

5.3 Analýza vybavenosti a úrovně podnikového majetku

Vybavenost dlouhodobým hmotným majetkem na 1 pracovníka se vypočte jako podíl dlouhodobého hmotného majetku v pořizovací ceně a přepočteného počtu zaměstnanců.

V tabulce 7 je vidět, že vybavenost dlouhodobým hmotným majetkem na jednoho pracovníka se rok od roku zvyšuje. Vybavenost se z hodnoty 391,12 v roce 2012 zvýšila v roce 2015 až na 432,79. Počet pracovníků se nijak zvlášť nezvyšuje ani nesnižuje, tudíž růst vybavenosti je způsoben zvyšováním dlouhodobého hmotného majetku, především nárůstem staveb. Celková hodnota staveb se zvyšuje vlivem rozšíření skladových prostorů. Hodnota pozemků je konstantní, oproti tomu stavby se zvyšují. Samostatné movité věci a soubory movitých věcí také rostou, výjimkou je rok 2014, kdy mírně klesly. Samostatné movité věci a soubory movitých věcí jsou v podniku důležité, je to aktivní složka.

Analýza vybavenosti podnikovým majetkem je příznivá.

Tabulka 7: Vybavenost dlouhodobým hmotným majetkem na 1 pracovníka v PC (v tis. Kč)

Položka	2012	2013	2014	2015
Počet pracovníků	57	54	50	52
Dlouhodobý hmotný majetek	22 294	22 616	21 397	22 505
- Pozemky	808	808	808	808
- Stavby	17 623	18 351	17 636	17 692
- Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	3 683	3 277	2 773	3 825
- jiný dlouhodobý hmotný majetek	180	180	180	180
Dlouhodobý hmotný majetek na 1 pracovníka	391,12	418,81	427,94	432,79
- Pozemky	14,18	14,96	16,16	15,54
- Stavby	309,18	339,83	352,72	340,23
- Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	64,61	60,69	55,46	73,56
- jiný dlouhodobý hmotný majetek	3,16	3,33	3,60	3,46

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů firmy

Vysoký stupeň opotřebení znamená, že stavby, nebo samostatné movité věci jsou zastaralé. Nejvíce opotřebované jsou samostatné movité věci a soubory movitých věcí, to znamená především stroje. Nejvyšší opotřebení je zaznamenáno v roce 2014 a

to ve výši 63,43 %, nejnižší v roce 2012 – 30,90 %. Stavby a budovy vykazují nízké hodnoty a to kolem 9 %.

Tabulka 8: Stupeň opotřebení dlouhodobého majetku v letech 2012 - 2015 v %

Položka	2012	2013	2014	2015
Stavby	6,46	8,95	9,97	9,96
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	30,90	50,14	63,43	46,07

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů firmy

5.4 Analýza poměrových ukazatelů

5.4.1 Analýza likvidity

Ukazatele likvidity slouží k zjištění, jak je podnik schopen splácet své závazky. Ukazatele likvidity podniku jsou zobrazeny v tabulce 9.

Běžná likvidita se v podniku za sledované období pohybuje od 1,14 do 2,84. Hodnota běžné likvidity by měla být v rozmezí 1,5 – 2,5. Podnik toto rozmezí splňuje pouze v roce 2013 a v roce 2015. V roce 2012 je hodnota mírně nad 2,5 a v roce 2014 pod 1,5.

Hodnoty v roce 2012 a 2014 jsou mírně nad nebo pod interval, tudíž jsou tyto hodnoty akceptovatelné.

Optimální interval pro pohotovou likviditu je v rozmezí od 0,7 – 1. Akceptují se i hodnoty v rozmezí 1,1 – 1,5. V řešeném podniku jsou tyto hodnoty v rozmezí v těchto dvou intervalech ve všech letech kromě roku 2012, kdy pohotová likvidita dosáhla hodnoty 2,13. Vyšší hodnota pohotové likvidity může znamenat velkou vázanost oběžných aktiv v podobě pohotových prostředků.

Hodnota okamžité likvidity, jak je uvedeno v teoretické části, by měla být alespoň 0,2. Okamžitou likviditu má podnik v pořádku, až na rok 2014, kdy je okamžitá likvidita příliš nízká.

Tabulka 9: Ukazatel likvidity v letech 2012 - 2015

Ukazatel	2012	2013	2014	2015
Běžná likvidita	2,84	1,86	1,14	1,77
Pohotová likvidita	2,13	1,33	0,92	1,26
Okamžitá likvidita	0,26	0,41	0,16	0,23

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů firmy

5.4.2 Analýza aktivity

Tyto ukazatele pozorují, jak je podnik schopný využívat majetek. V tabulce 10 jsou znázorněny vybrané ukazatele aktivity.

Doba obratu zásob určuje průměrný počet dnů, kdy jsou zásoby vázány v podniku do doby jejich prodeje nebo spotřeby. V tomto podniku jsou zásoby vázány okolo 35 dnů. Doba obratu zásob je bez větších výkyvů. Rychlost obratu zásob nám říká, jaký je počet obrátek, přesněji řečeno kolikrát jsou zásoby za rok transformovány v ostatní formy oběžného majetku. V tomto podniku je to v průměru 10x za rok.

Doba obratu pohledávek říká, za jakou dobu jsou pohledávky přeměněny na peněžní prostředky. Tato doba se pohybuje v řešeném podniku okolo 45 dní. Pomocí rychlosti obratu pohledávek zjistíme, kolikrát za rok nám odběratelé zaplatí za pohledávky. Ve vybraném podniku je to okolo 8,5 krát.

Kromě pohledávek se musí sledovat i závazky podniku. Stejně jako u pohledávek se sleduje doba obratu závazků, která je okolo 41 dnů. Rychlost obratu závazků se pohybuje okolo 9,5 dne.

Tabulka 10. Ukazatel aktivity v letech 2012 - 2015 (rychlost v obrátkách, doba ve dnech)

Ukazatel	2012	2013	2014	2015
Doba obratu celkového majetku	330,47	389,37	342,77	376,37
Rychlost obratu celkového majetku	1,09	0,92	1,05	0,96
Dora obratu zásob	34,5	42,68	33,99	38,83
Rychlost obratu zásob	10,42	8,43	10,59	9,27
Dora obratu pohledávek	51,60	43,88	39,26	49,73
Rychlost obratu pohledávek	6,98	8,20	9,17	7,24
Dora obratu závazků	35,44	36,20	41,29	48,76
Rychlost obratu závazků	10,16	9,95	8,72	7,38

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů firmy

5.4.3 Analýza zadluženosti

Ukazatele zadluženosti se rovněž nazývají jako ukazatele dlouhodobé finanční stability. Měří schopnost podniku využívat cizí zdroje, dále měří, jestli je podnik schopný splácet své závazky. V tabulce 15 jsou vypočítané jednotlivé ukazatele.

Jelikož podnik financuje majetek vlastním i cizím kapitálem, sleduje se ukazatel, který se nazývá stupeň zadlužení. Zadluženost podniku se pohybuje v průměru okolo 50 %.

Hodnota úrokového krytí by měla být větší než 1. Pokud je hodnota větší než jedna, znamená to, že podnik je schopný splácet úroky. Což je splněno ve všech letech kromě roku 2014, kdy se hodnota dostala do mínusu. Nemusí to ale znamenat, že podnik nehradil úroky. Úroky je možné hradit z financí, které měl podnik z minulých let. Firma Apoly, s.r.o. tyto úroky hradila z finančních rezerv, které měla.

Míra finanční samostatnosti nám říká, jestli je podnik schopen splácet své závazky z vlastního kapitálu. Průměrná hodnota této míry je okolo 47 %. To znamená, že ze 47 % podnik hradí závazky z vlastního kapitálu.

Tabulka 11: Ukazatele zadluženosti v letech 2012 - 2015

Ukazatel	2012	2013	2014	2015
Stupeň zadlužení (v %)	46,12	49,76	64,32	50,59
Úrokové krytí	5,37	1,80	-10,11	1,87
Míra finanční samostatnosti (v %)	53,84	50,18	35,62	49,35

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů firmy

5.4.4 Analýza rentability

Rentabilita celkového kapitálu udává, jak byl využit vložený kapitál. Tato rentabilita má kladné hodnoty v jednotlivých letech, až na rok 2014, kdy je tato rentabilita v mínusu. Což je způsobené záporným výsledkem hospodaření.

Rentabilita vlastního kapitálu udává, kolik korun zisku přísluší na jednu korunu vlastního kapitálu. Tato rentabilita je záporná v roce 2014, což je také způsobeno záporným výsledkem hospodaření.

Rentabilita tržeb udává, kolik korun zisku přísluší na jednu korunu tržeb. Zde je opět v roce 2014 záporná hodnota kvůli zápornému výsledku hospodaření. Jinak jsou hodnoty kladné. Nejnižší hodnota je v roce 2013, to znamená že tržby byly nejvyšší a zisk nejnižší.

Tabulka 12: Ukazatele rentability v letech 2012 - 2015

Ukazatel	2012	2013	2014	2015
Rentabilita celkového kapitálu	7,41	2,39	-15,88	2,51
Rentabilita vlastního kapitálu	8,95	0,53	-40,44	0,75
Rentabilita tržeb	4,38	0,30	-16,61	0,34

Zdroj: Vlastní zpracování dle údajů firmy

6 ZÁVĚREČNÉ HODNOCENÍ

Po provedení analýzy majetkové a kapitálové struktury podniku Apoly, s.r.o., lze říci, že finanční situace podniku byla v letech 2012 až 2015 dobrá. Výjimkou je však rok 2014. V tomto roce došlo ke zhoršení všech sledovaných ukazatelů, oproti jiným rokům. Výsledek hospodaření byl pouze v tomto roce záporný a jeho hodnota byla – 6 533 tis. Kč. Firma přišla o velice významného zákazníka, proto se dostala do ztráty. Po roce 2014 se však podnik opět vyvíjel dobře a jeho výsledek hospodaření byl opět v kladných hodnotách.

Co se týká struktury celkového majetku, tak převládala stálá aktiva nad oběžnými aktivy, a to ve všech letech. Stálá aktiva tvoří kolem 58 % z celkových aktiv. Oběžný majetek tvoří okolo 42 % stálých aktiv. Stálá i oběžná aktiva se pohybují téměř ve stejné výši, až na rok 2014, kdy jsou stálá aktiva mírně nižší. Oběžná aktiva v roce 2014 jsou také nepatrně nižší a to vlivem poklesu zboží. Stálá aktiva jsou tvořena pouze dlouhodobým hmotným majetkem. Největší zastoupení v dlouhodobém hmotném majetku mají stavby, jež tvoří okolo 79 % z celkového dlouhodobého majetku. Stavby jsou tvořeny sklady, výrobními halami a kanceláři. Samostatné movité věci a soubory movitých věcí jsou tvořeny převážně strojními zařízeními, které firma potřebuje k výrobě obalů a obalového materiálu a tvoří okolo 15 % z celkového dlouhodobého majetku. Nejmenší zastoupení mají pozemky a jiný dlouhodobý hmotný majek. Pozemky podnik nijak zvlášť nerozšiřuje, protože má dostatečně velké sklady i výrobní haly. Největší zastoupení oběžných aktiv tvoří krátkodobé pohledávky, vzápětí dlouhodobé pohledávky a zásoby a v poslední řadě krátkodobý finanční majetek.

Oběžná aktiva v letech 2012, 2013 a 2015 přesahují krátkodobý cizí kapitál. V roce 2014 je tomu naopak. Kromě tohoto roku je v ostatních letech čistý pracovní kapitál v kladných hodnotách, tudíž je to znakem dobrého finančního zdraví podniku.

To, jestli je podnik schopný splácet své závazky, je reflektováno zejména pomocí ukazatelů likvidity. Běžná likvidita by se měla pohybovat od 1,5 do 2,5. Tento interval splňují roky 2013 a 2015. V letech 2012 je běžná likvidita mírně nad úrovní a v roce 2014 lehce pod úrovní, což je investory považováno za přijatelné. V roce 2014 je hodnota mírně pod intervalem. To může znamenat problém se splácením závazků. Pohotová likvidita je v normě, pouze se liší rok 2012, kdy pohotová likvidita přesahuje

interval 1,1 – 1,5. Vyšší hodnota v tomto případě může znamenat velkou vázanost oběžných aktiv v podobě pohotových prostředků. Okamžitá likvidita by měla být alespoň 0,2, což je splněno po celé sledované období, až na rok 2014, kdy byla likvidita nižší.

Jak podnik hospodaří se svými aktivy, prozrazují ukazatele aktivity. Je zřejmé, že podnik váže v zásobách více kapitálu než je nutné. Podnik tedy nehospodaří efektivně s aktivy. Tím pádem má podnik větší náklady na skladování. Doba obratu pohledávek je v průměru 46 dnů a doba obratu závazků je v průměru 40 dnů. To není úplně pozitivní, ale ani příliš negativní. Doba obratu pohledávek by měla být menší než doba obratu závazků.

Ve sledovaném období převládal v první polovině sledovaného období vlastní kapitál nad kapitálem cizím a v poslední polovině sledovaného období převládal cizí kapitál nad vlastním kapitálem. Jinak se dá říci, že poměr vlastního a cizího kapitálu byl celkem vyrovnaný, kromě roku 2014 kdy výrazně větší podíl na pasivech měly cizí zdroje, což je způsobeno vyššími krátkodobými závazky. Firma měla vyšší závazky, protože, když podnik přišel o významného zákazníka, musela firma zainventovat do nových zakázek. V procentním vyjádření v průměru vlastní kapitál zaujímá kolem 47 % z celkových pasiv a cizí kapitál kolem 53 %.

Jak byl podnik financován z cizích zdrojů, nám udávají ukazatele zadluženosti. Pomocí stupně zadlužení se sleduje financování majetku cizím kapitálem. Zadluženost podniku se pohybuje kolem 50 %. Podnik byl mněl používat k financování jak cizí, tak vlastní kapitál. Podnik Apoly, s.r.o. využívá vlastní i cizí kapitál ve stejném poměru. Používání cizích zdrojů má pozitivní vliv na rentabilitu podniku avšak ovlivňuje i míru rizika podnikání. Čím je podnik zadluženější, tím hrozí větší riziko.

Jak podnik efektivně využíval vložený kapitál, bylo zjištěno pomocí ukazatelů rentability. Podnik vykázal negativní rentabilitu v roce 2014, jak už bylo výše zmíněno. Tato situace je způsobena záporným výsledkem hospodaření. V ostatních letech byl podnik rentabilní. Jestliže je podnik financován pouze z vlastního kapitálu, snižuje se výnosnost podniku.

Závěrem lze zdůraznit, že podnik využívá vcelku efektivně své zdroje a svůj majetek. Podnik by se ale mohl zaměřit na vázanost kapitálu v zásobách. Růst podílu

zásob by mohl zapříčinit problémy s platební neschopností. Analýza likvidity ukázala, že podnik nemá příliš velké problémy s likviditou. Podnik by se mohl zaměřit na dobu obratu pohledávek a závazků, kde by měla doba obratu závazků, být větší než doba obratu pohledávek, což v tomto podniku neplatí.

7 ZÁVĚR

Jakýmkoli finančním rozhodnutím by měla předcházet finanční analýza majetkové a kapitálové struktury. Cílem takovéto analýzy je odhalení slabých a silných stránek podniku a zjistit jaká je finanční situace podniku.

Analýza byla provedena v podniku Apoly, s.r.o. a pomocí ní bylo zjištěno, že podnik poměrně dobře hospodaří se svým majetkem a kapitálem. Nedostatky podniku byly zjištěny pouze ve vázanosti kapitálu v zásobách, dále by se měl podnik zaměřit na dobu splatnosti pohledávek a dobu splatnosti závazků. Jinak je podnik z hlediska finanční analýzy v pořádku.

Podnik by se měl i nadále snažit o kladný zisk.

8 SUMMARY

This bachelor thesis deals with an analysis of property and capital structure of selected company through chosen methods and indicators. The analysis provides a review about company's debt, acquired profit, capability to pay liability, the effectiveness of the company's property and the market value management. Annual reports contain all necessary information, mostly in a balance sheet and profit and loss report.

The theoretical part is focused on general characteristics of property and capital. Next part describes selected company, which is called Apoly s.r.o. The company is specialized in processing and packaging materials. The practical part is focused on property and capital structure. The result of this work is to evaluate the current state of managing all the aspects of the company. In conclusion some recommendations for improvement are suggested.

Key words:

property structure

capital structure

financial analysis

market value

acquired profit

balance sheet

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Blaha, Z. S. & Jindřichovská, I., (1996). *Jak posoudit finanční zdraví firmy*. Praha: MANAGEMENT PRESS, Ringier ČR, a.s.
- Blažková, A., (2008). *Analýza zhodnocení majetkové a kapitálové struktury podniku*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích.
- Buchta, M., Buchta, L., Kožená, M. & Stejskal, J., (2002). *Manažerská ekonomika*. Pardubice: Univerzita Pardubice.
- Doucha, R., (1996). *Finanční analýza podniku*. Praha: Vox Consult, s.r.o.
- Fotr, J., (1999). *Strategické finanční plánování*. Praha: Grada Publishing, spol. s r. o.
- Higgins, R. C., (2012). *Analysis for financial management*. New York: McGraw-Hill Irwin.
- Holečková, J., (2008). *Finanční analýza firmy*. Praha: ASPI, a.s.
- Hrdý, M., (2010). *Teoretické a aplikační problémy optimalizace kapitálové struktury podniku*. Znojmo: Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo.
- Kašík, J., Michalko, M., (1998). *Podniková diagnostika*. Ostrava: Tandem
- Kislingerová, E., (2007). *Manažerské financování*. Praha: C.H. Beck.
- Knoblochová, V. & Děrgel, M., (2014). *Rozpuštění rezervního fondu v s.r.o. a a.s.* Dostupné z <https://portal.pohoda.cz/zakon-a-pravo/finance-a-dane/rozpusteni-rezervniho-fondu-v-s-r-o-a-a-s/>
- Kovanicová, D. & Kovanic, P., (1997). *Poklady skryté v účetnictví*. Praha: POLYGNOT.
- Krutina, V. & Novotná, M., (2009). *Ekonomika podniku (cvičení)*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích.
- Marek, P., (2009). *Studijní průvodce financemi podniku*. Praha: EKOPRESS, s.r.o.
- Mařík, M., Maříková, P. & Popela, J., (1997). *Finanční analýza a plánování v obchodních podnicích*. Praha: Vysoká škola ekonomická v Praze.
- Plátová, L., (2010). *Majetková a kapitálová struktura podniku*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích.
- Růčková, P. & Roubíčková, M., (2012). *Finanční management*. Praha: Grada Publishing, a.s.
- Sedláček, J., (2011). *Finanční analýza podniku*. Brno: Computer Press.

- Synek, M., (1998). *Nauka o podniku*. Praha: Vysoká škola ekonomická v Praze.
- Synek, M., (2000). *Podniková ekonomika*. Praha: C.H. Beck.
- Synek, M., (2003). *Manažerská ekonomika*. Praha: Grada Publishing, a.s.
- Synek, M., Kopkáně, H. & Kubálková, M., (2009). *Manažerské výpočty a ekonomická analýza*. Praha: C. H. Beck.
- Štohl, P. & Klička, V., (2011). *Maturitní okruhy z účetnictví*. Znojmo: Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo.
- Štohl, P., (2010). *Učebnice účetnictví*. Znojmo: Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo.
- Valach, J., (1999). *Finanční řízení podniku*. Praha: EKOPRESS, s.r.o.
- Valach, J., (2005). *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. Praha: EKOPRESS,s.r.o.
- Vosoba, P., (1998). *Řízení firemních financí*. Praha: EKOPRESS, s.r.o.

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Počet pracovníků v jednotlivých letech.....	27
Tabulka 2: Majetek podniku v letech 2012 - 2015 (v tis. Kč)	29
Tabulka 3: Vývoj podnikového majetku 2012 - 2015 (r. 2012 = 100 %).....	32
Tabulka 4: Kapitál podniku v letech 2012 - 2015 (v tis. Kč)	34
Tabulka 5: Vývoj podnikového kapitálu 2012 - 2015 (r. 2012 = 100 %).....	37
Tabulka 6: Čistý pracovní kapitál v letech 2012 - 2015	38
Tabulka 7: Vybavenost dlouhodobým hmotným majetkem na 1 pracovníka v PC (v tis. Kč)	39
Tabulka 8: Stupeň opotřebení dlouhodobého majetku v letech 2012 - 2015 v %	40
Tabulka 9: Ukazatel likvidity v letech 2012 - 2015.....	41
Tabulka 10. Ukazatel aktivity v letech 2012 - 2015 (rychlost v obrátkách, doba ve dnech).....	42
Tabulka 11: Ukazatele zadluženosti v letech 2012 - 2015	43
Tabulka 12: Ukazatele rentability v letech 2012 - 2015	43

SEZNAM GRAFŮ

Graf 1: Struktura aktiv v letech 2012 - 2015 v %	31
Graf 2: Struktura pasiv v letech 2012 - 2015 v %	36